№ 241. Poniedziałek, 12 (24) Listopada 1873. № 241.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4·50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w **St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanascie kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 13 (25) listopada, — św. Ioanna Złatousta.
We środę, 14 (26) listopada, — św. Filippa ap.
We czwartek, 15 (27) listopada,— św. Guria mucz. *(n. r. pos.)*

Słońce wsch. o godz. 7 min. 37; zach. o godz. 3 min. 56.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 11 (23) Listopada 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	723.8	+ 0.6	100	poł.-zachodni.
1	726.4	+ 2.1	96	zachodni
9	729.9	+ 2.0	93	poł.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 13 (25) listopada, — św. Katarzyny panny męcz.
We środę, 14 (26) listopada, — św. Piotra i Aleks.
We czwartek, 15 (27) listopada, — św. Barlaama.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 8.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, w nagrodę wzorowo-gorliwej i pilnej służby, rzeczywistego radcy stanu, szambelana Dworu Jego Cesarskiej Mości, sprawującego interesa konsula jeneralnego w Japonji *Struvego*, 31 października r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić mu order św. Stanisława 2-ej klasy.

—

* Minister Dróg Komunikacji, jenerał-lejtnant *hrabia Bobryński*, powróciwszy z Namiłościwiej udzielonego mu urlopu, 3 listopada objął, za Najwyższem Jego Cesarskiej Mości zezwoleniem, zarząd powierzonego mu Ministerstwa.

—

* Minister Oświecenia Publicznego, powróciwszy do St. Petersburga, za Najwyższem Najjaśniejszego Pana zezwoleniem, objął 4 października zarząd Ministerstwem Oświecenia Publicznego.

—

* Naczelny Prokurator Najświątobliwszego Synodu, po powrocie do St. Petersburga, objął, za Najwyższem zezwoleniem, 4 października, swe obowiązki Naczelnego Prokuratora Najświątobliwszego Synodu.

—

* Najjaśniejszy Pan, w nagrodę wzorowego męztwa i waleczności, okazanych w bitwach z nieprzyjacielem podczas kampanji Chiwińskiej w roku bieżącym, 31 października r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić ordera: św. Włodzimierza 2-ej klasy z mieczami,—jenerał-lejtnantowi, wojennemu gubernatorowi obwodu Uralskiego, dowodzącemu w nim wojskami i polowemu atamanowi Uralskiego wojska kozackiego *Wierowkinowi*; św. Stanisława 1-ej klasy z mieczami: jenerał-majorowi z Orszaku Jego Cesarskiej Mości, naczelnikowi Sztabu Turkiestańskiego okręgu wojskowego *Troickiemu*; jenerał-majorom: naczelnikowi artylerji Turkiestańskiego okręgu wojskowego *Żarinowowi* i naczelnikowi Turkiestańskiej brygady strzelców *Bardowskiemu*; złote pałasze z napisem: „za waleczność," pułkownikom: zostającemu przy Jego Cesarskiej Wysokości Jenerał-Inspektorze kawalerji *Leontjewowi*; zostającemu do rozporządzenia dowodzącego wojskami Turkiestańskiego okręgu wojskowego *Kołokolcowowi* i fligiel-adjutantowi Jego Cesarskiej Mości, kapitanowi *von der Flitowi*.

—

Ustawa akcyjnego przemysłowego Towarzystwa zakładów mechanicznych i górniczych „Lilpop, Rau i Löwenstein" w Warszawie.

(Najwyżej zatwierdzona 8 września 1873 roku).

(Dokończenie [*]).

Ogólne Zebranie akcjonarjuszów.

§ 54. Ogólne Zebrania akcjonarjuszów odbywają się w Warszawie, i bywają zwyczajne, w *maju*, i nadzwyczajne. Zwyczajne Zebrania zwołują się przez Dyrekcję corocznie dla rozstrząśnięcia i zatwierdzenia sprawozdania i bilansu za rok upłyniony, również budżetu rozchodów i planu czynności na rok przyszły, oraz dla wyboru członków Dyrekcji i ich zastępców i członków Komisji Rewizyjnej. Na tych Zebraniach rozstrząsają się i decydują i inne sprawy, przewyższające władzę Dyrekcji, lub te, które będą wniesione przez Dyrekcję na Ogólne Zebranie. Nadzwyczajne Zebrania zwołują się przez Dyrekcję, albo według własnego jej uznania, albo na żądanie *dziesięciu* akcjonarjuszów mających prawo głosu, albo nakoniec na żądanie Komisji Rewizyjnej (§ 46). Takie żądanie akcjonarjuszów lub Komisji Rewizyjnej wprowadza się w wykonanie przez Dyrekcję nie później jak w jeden *miesiąc* po oświadczeniu takowego.

§ 55. Ogóle Zebranie decyduje, odpowiednio do niniejszej Ustawy, wszystkie kwestje dotyczące interesów Towarzystwa. Ale koniecznej jego atrybucji podlega postanowienie o nabyciu nieruchomości dla Towarzystwa, o sprzedaży i wypuszczeniu w dzierżawę nieruchomości, do Towarzystwa należących.

§ 56. O czasie i miejscu Ogólnego Zebrania, akcjonarjusze zawiadamiają się przez ogłoszenie, przynajmniej na miesiąc przed oznaczonym na Zebranie dniem, przyczem powinny być wyjaśnione przedmiota, podległe rozstrząśnięciu Ogólnego Zebrania.

§ 57. W Ogólnem Zebraniu akcjonarjusze uczestniczą osobiście albo przez pełnomocników, przyczem w tym ostatnim wypadku Dyrekcja powinna być zawiadomiona o tem na piśmie. Pełnomocnikiem może być tylko ten, kto jest sam akcjonarjuszem i *jedna* osoba nie może mieć pełnomocnictwa więcej jak od *dwóch* osób.

§ 58. Każdy akcjonarjusz ma prawo być obecnym na Ogólnem Zebraniu i uczestniczyć w obradowaniu nad wniesionemi na Zebranie kwestjami, lecz prawo stanowczego głosu nadaje się właścicielowi co najmniej *pięciu* akcij; właściciel *dziesięciu* akcij ma *dwa* głosy; *dwudziestu—trzy* głosy, *trzydziestu* akcij—*cztery* głosy, *czterdziestu* akcij—*pięć* głosów; dalej każde *dziesięć* akcij dają prawo na jeden głos, lecz więcej nad *dziesięć* głosy z własnych akcij i takiej samej liczby, t. j. *dziesięciu* głosów z pełnomocnitwa od innych akcjonarjuszów, w ogóle nad *dwadzieścia*, *jedna* osoba mieć nie może.

§ 59. Akcjonarjusze mający mniej niż *pięć* akcij, mogą łączyć za pomocą wspólnego pełnomocnictwa udziały swoje dla otrzymania *jednego* i więcej głosów do granicy wskazanej w § 58. Właściciel akcij, który uzyska w taki sposów prawo głosu, może przyjmować pełnomocnictwa do głosowania na zasadzie § 57 od innych właścicieli mających prawo głosu w granicach w § 58 wskazanych.

§ 60. Z ustąpionych przez jedną osobę drugiej akcij imiennych prawo głosu nadaje się nowemu ich właścicielowi nie prędzej, jak po upływie *jednego* miesiąca od daty zaznaczenia cesji przez Dyrekcję.

§ 61. Dla uzyskania prawa znajdowania się na Ogólnem Zebraniu i głosowania na niem, akcjonarjusze obowiązani są złożyć do Dyrekcji swe akcje, na *siedm* dni przed dniem Zebrania.

§ 62. Dla ważności Ogólnych Zebrań wymaga się, żeby w nich uczestniczyli osobiście albo przez pełnomocników (§§ 57—59) akcjonarjusze przedstawiający łącznie nie mniej niż *połowę* kapitału zakładowego; dla zdecydowania kwestij: o rozszerzeniu przedsiębierstwa, o powiększeniu kapitału zakładowego, o zmianie ustawy i likwidacji interesów, wymaga się uczestnictwo właścicieli akcij, przedstawiających *trzy czwarte* ogólnej liczby akcij. Jeżeli Zebranie nie będzie zaspokajało pomienionych warunków, to zwołuje się nowe Zebranie Ogólne za *dwa* tygodnie. Takie Zebranie uważa się za ważne, bez względu na liczbę złożonych do uczestniczenia w niem akcji, o czem Dyrekcja powinna ostrzedz właścicieli akcij w samem wezwaniu na Zebranie. W takiem Zebraniu mogą być roztrząsane tylko te sprawy, które podlegały obradom na niedoszłem do skutku Zebraniu.

§ 63. Uchwały Ogólnego Zebrania otrzymują moc obowiązującą kiedy będą przyjęte większością *trzech czwartych* głosów uczestniczących w Zebraniu właścicieli udziałów lub ich pełnomocników (§§ 57—59) przy obliczeniu ich głosów na podstawie § 58; jeżeli zaś co do jakich spraw nie okaże się większość *trzech czwartych* głosów jednego zdania, to wzywają się właściciele akcij na powtórne Zebranie Ogólne dla roztrząśnięcia pomienionych spraw, w którem sprawy nie zdecydowane na pierwszem Zebraniu Ogólnem, decydują się prostą większością głosów. Na tem powtórnie zwołanem Zebraniu mogą być roztrząsane tylko te sprawy, które pozostały niezdecydowane na pierwszem Zebraniu Ogólnem. Wybór członków Dyrekcji, zastępców i członków Komisji rewizyjnej, odbywa się w każdym razie większością głosów. Właściciele akcij, którzy nie stawili się na Zebranie i nie przysłali pełnomocników (§ 57), uważają się za zgadzających się z większością uczestniczących.

§ 64. Sprawy podlegające rozstrzyganiu na Ogólnem Zebraniu, wnoszone są nań nieinaczej jak za pośrednictwem Dyrekcji, w skutku czego właściciele akcij pragnący zrobić jaki wniosek Ogólnemu Zebraniu, powinni udać się z nim do Dyrekcji, nie później jak na *siedm* dni przed Ogólnem Zebraniem. Jeżeli wniosek zrobiony jest przez właścicieli akcij mających łącznie niemniej jak *dziesięć* głosów, Dyrekcja obowiązana jest w każdym razie przedstawić taki wniosek Ogólnemu Zebraniu z swą opinją.

§ 65. Dla regularnego biegu spraw w Ogólnem Zebraniu, akcjonarjusze wybierają z grona swego prezydującego.

§ 66. Uchwały Ogólnych Zebrań poświadczają się przez protokuła podpisane przez członków Dyrekcji, lub zajmujących ich miejsce zastępców, i przynajmniej *trzech* akcjonarjuszów z obecnych na Zebraniu, którzy przedstawili największą ilość akcij.

Rozsądzanie sporów w sprawach Towarzystwa, odpowiedzialność i ustanie jego czynności.

§ 67. Wszystkie spory pomiędzy akcjonarjuszami w sprawach Towarzystwa i pomiędzy nimi a członkami Dyrekcji lub zajmującymi ich miejsce zastępcami, oraz spory Towarzystwa z innemi Towarzystwami i osobami prywatnemi, rozstrzygają się albo na Ogólnem Zebraniu akcjonarjuszów, jeżeli obie strony sporne zgodzą się na to, albo rozsądzają się na ogólnej drodze sądowej.

§ 68. Odpowiedzialność Towarzystwa ogranicza się całym należącym do niego majątkiem ruchomym i nieruchomym i kapitałami, a dla tego w razie niepowodzenia przedsiębierstwa Towarzystwu, albo przy wytoczonych mu procesach, każdy akcjonarjusz odpowiada tylko swoim wkładem, który przeszedł już na własność Towarzystwa w rozmiarze tysiąca rubli na każdego i oprócz tego nie może podlegać ani odpowiedzialności osobistej, ani żadnej opłacie dodatkowej ze spraw Towarzystwa.

§ 69. Termin istnienia Towarzystwa nie oznacza się i czynności jego mogą ustać nie inaczej, jak za uchwałą Ogólnego Zebrania, prawnie przyjętą zgodnie z Ustawą niniejszą, jeżeli według biegu interesów zamknięcie Towarzystwa uznane będzie za niezbędne. Jeżeli według bilansu Towarzystwa, okaże się strata *dwóch piątych* kapitału zakładowego, i akcjonarjusze niedokompletują go, Towarzystwo zwija się.

§ 70. **W razie zwinięcia Towarzystwa, Dyrekcja** doniósłszy o tem Ministrowi Finansów, przystępuje do likwidacji interesów Towarzystwa, na zasadzie art. 2,188 T. X Zb. Praw Cywiln,, drogą przyjętą w ogóle w domach handlowych i o jej następstwach zawiadamia, przez ogłoszenie, akcjonarjuszów i wszystkie osoby mające styczność z interesami Towarzystwa.

Uwaga. W razie zbankrutowania Towarzystwa lub likwidacji jego interesów, posiadacze obligacij zaspakajają się z pierwszeństwem przed innemi wierzycielami Towarzystwa, z wyłączeniem długów, zaliczonych według art 1,978 Ust. o handl. bankr. (Zb. Praw t. X Ust. Handl.). do pierwszej kategorji.

§ 71. We wszystkich wypadkach w Ustawie niniejszej niewymienionych, Towarzystwo kieruje się przepisami, dla Towarzystw akcyjnych w X t. Zb. Praw Cesarstwa Rosyjskiego cz. I (wyd. 1857 r.) postanowionemi, oraz ogólnemi przepisami prawa, w Cesarstwie obowiązującemi, dotyczącemi przedmiotu czynności Towarzystwa i temi, jakie w następstwie będą wydane.

—

* Niektórzy młodzi ludzie wkrótce po wejściu do liczby studentów instytutu historyczno-filologicznego, podają prośby, w których oświadczają, że z przyczyn zasługujących na uwzględnienie, nie mogą dalej kształcić się w instytucie i proszą o udzielenie świadectwa, iż otrzymali stopień studenta instytutu.

Ze sprawdzeń zaś okazuje się, że ci młodzi ludzie wstąpiwszy do instytutu na krótki czas, korzystają następnie z stopnia studenta dla przejścia bez przeszkód do uniwersytetów bez wszelkiego egzaminu.

Zarządzający Ministerstwem Oświecenia zważywszy, że: 1) takie położenie rzeczy zmusza konferencję do egzaminowania młodych ludzi, wcale nie mających zamiaru wejścia do instytutu dla przysposobienia się do działalności pedagogicznej; 2) daje możność młodym ludziom unikania egzaminów sprawdzających w uniwersytetach z przedmiotów, z których egzamina takowe w instytucie nie odbywają się, i 3) może doprowadzić konferencję do konieczności przyjmowania do instytutu młodych ludzi, wchodzących do niego po to tylko, aby za kilka dni lub tygodni przejść do uniwersytetu bez egzaminu i odmawiania takim którzy mają stałe życzenie wejścia do instytutu i przyspasabiania się do działalności nauczycielskiej — 22 września roku bieżącego Nr. 10,129, poruczył kuratorowi okręgu polecić radzie uniwersytetu warszawskiego, aby studenci 1-go kursu Cesarskiego instytutu historyczno-filologicznego, nie mający atestatów dojrzałości z gimnazjum, przy wejściu do uniwersytetu, nie byli uwalniani od ustanowionych w nim egzaminów sprawdzających i podlegali im na ogólnej zasadzie z innymi młodymi ludźmi, wstępującymi do uniwersytetu z średnich zakładów naukowych. (*Okólnik do Warsz. okr. nauk.*).

—

* *W Okólniku Warszawskiego okręgu naukowego, za październik jest zamieszczone*:

Na zasadzie polecenia Zarządzającego Ministerstwem Oświecenia Publicznego z 22 września r. b., z powodu przekształcenia gimnazjów i progimnazjów Warszawskiego okręgu naukowego, spadły z etatu od 1 lipca r. b, niżej wymienione osoby, z nadaniem im praw, służących osobom spadającym z etatu przez ustawę o służbie cywilnej w Królestwie Polskiem i Najwyżej zatwierdzoną 9 lipca 1868 r. uchwałę Komitetu do spraw Królestwa, z zaliczeniem ich na nadetatowych urzędników Warszawskiego okręgu naukowego: inspektorowie: gimnazjów warszawskich: II-go mezkiego — radca dworu Augustyn *Szmurło*; III mezkiego i II żeńskiego — radca stanu Antoni *Vieveger*; V mezkiego — radca stanu Feliks *Jezierski*; warszawskich progimnazjów I mezkiego i I żeńskiego, radca stanu Jan *Pankiewicz*; płockich gimnazjów mezkiego i żeńskiego — radca stanu Ignacy *Jezierski*; pinczowskiego progimnazjum mezkiego — radca kolegjalny Franciszek *Dębicki*; częstochowskiego progimnazjum mezkiego — sekretarz gubernjalny Filip *Lewicki*; sandomierskich progimnazjów mezkiego i żeńskiego— radca kolegjalny Wilhelm *Kleiber*.

Nauczyciele gimnazjów mezkich: I warszawskiego: jeografji i historji naturalnej — Piotr *Pietruszewski* i śpiewu kościelnego — Aleksander *Ogłobliński*; II warszawskiego: jeografji i historji naturalnej — Artur *Popławski*; III warszawskiego: języka polskiego i historji powszechnej — Witold *Załęski*; historji naturalnej i jeografji powszechnej — Eugenjusz *Babiński* i śpiewu — asesor kolegjalny Aleksander *Sokołow*; IV warszawskiego: historji naturalnej i jeografji powszechnej — Witold *Wróblewski* i śpiewu — Leopold *Sterling*; V warszawskiego: pomocnik inspektora i nauczyciel nauk naturalnych — asesor kolegjalny Józef *Chołody* i nauczyciel historji naturalnej i jeografji powszechnej — Józef *Puternicki*; VI warszawskiego: nauk naturalnych— Jan *Schnabel*; petrokowskiego: historji naturalnej i jeografji powszechnej — Jakób *Popowski* i śpiewu — Józef *Goleński*; kaliszskiego: historji naturalnej i jeografji — Edward *Pawłowicz* i śpiewu — Karol *Melcer*; radomskiego: historji naturalnej i jeografji powszechnej — radca kolegjalny Michał *Mrajski* i śpiewu — Stanisław *Królikiewicz*; kieleckiego: historji naturalnej i jeografi powszechnej — radca dworu Michał *Turski*; lubelskiego: języka polskiego i historji powszechnej — Józef *Schlezygier*; chełmskiego: nauk naturalnych i jeografji powszechnej — radca kolegjalny Paweł *Wagner*; bielskiego: historji naturalnej i jeografji powszechnej — Mikołaj *Wąsowicz*; łomżyńskiego: historji naturalnej i jeografji powszechnej — Henryk *Załęski* i śpiewu — Antoni *Lubecki*; suwałkskiego: języka polskiego i literatury — Wincenty *Dawid*; historji naturalnej i jeografji powszechnej — Henryk *Rackiewicz* i śpiewu — Tomasz *Bem*; marjampolskiego: historji naturalnej i jeografji — Edward *Plewiński* i śpiewu Paweł *Baranowski*; płockiego: historji naturalnej i jeografji — Aleksander *Tołwiński* i śpiewu — August *Padyga*.

Nauczyciele progimnazjów mezkich: I warszawskiego: historji naturalnej i jeografji — Stanisław *Seget* i śpiewu — Konstanty *Chwalibóg*; II warszawskiego: historji naturalnej i jeografji— Jerzy *Kin* i śpiewu — Seweryn *Paszkowski*; częstochowskiego: śpiewu — Wacław *Błażek*; pinczowskiego: jeografji powszechnej i historji naturalnej — radca kolegjalny Wincenty *Kirchner* i śpiewu — Ludwik *Niezabitowski*; hrubieszowskiego: śpiewu kościelnego — Antoni *Michalski*; zamostskiego: śpiewu kościelnego —Jan *Rozmaiński*; pułtuskiego: historji naturalnej i jeografji— asesor kolegjalny Tomasz *Salamonowicz* i śpiewu — Władysław *Zientarski*.

—

* Z powodu zbliżającej się pory zimowej i drożyzny na wszelkie przedmioty pierwszych potrzeb, JW. Namiestnik w Królestwie, na przedstawienie ober-policmajstra zezwolić raczył, aby podobnie jak lat zeszłych, odwołać się, niezależnie od Towarzystwa dobroczynności, do współczucia zamożniejszych obywateli miasta, z wezwaniem o wnoszenie na ręce jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości Własowa, dobrowolnych ofiar, na zakupienie drzewa hurtowo, po cenach najkorzystniejszych, celem rozdawania takowego bezpłatnie, w cyrkułach policyjnych, rodzinom zupełnie biednym i w największej potrzebie zostającym, bez różnicy wyznania, jak również na urządzenie i otwarcie w tychże cyrkułach, na czas mrozów, dla przeziębłych na ulicach, lokalów dla ogrzewania się, mogących zarazem służyć za miejsca nocnych przytułków, dla ludzi pozbawionych takowych.

Składane na ten cel ofiary, przyjmowane będą codziennie, od rana do godziny 5-ej po południu, w gmachu Zarządu Policji, przez urzędnika dyżurnego przy ober-policmajstrze, za kwitami z księgi sznurowej i prócz tego, tak suma złożonych ofiar jako też liczba biednych rodzin, zaopatrzonych w drzewo, oraz przebywających w ogrzanych lokalach, podawane będą do publicznej wiadomości co tydzień ze wszelkiemi szczegółami. (*Gaz. Polic.*)

—

* Na zasadzie Art. II Najwyżej pod dniem 1 lipca 1871 r. zatwierdzonej uchwały Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, **Rada Gubernjalna Warszawska Opiekuńcza zakładów dobroczynnych**, na posiedzeniu swojem w d. 9 października r. b., uczynioną przez właściciela dóbr Stromca, *Stanisława Górskiego*, aktem notarjalnym z dnia 15 (27) listopada 1862 roku, **darowiznę rs. 203 k. 15** na utrzymanie w szpitalu powiatowem w m. Grójcu biednych chorych, głównie ze wsi Uleńca w powiecie Grojeckim, a w braku tychże, i innych chorych, stosownie do uznania Rady Opiekuńczej pomienionego szpitala, postanowiła przyjąć i zatwierdzić z zachowaniem praw osób trzecich.

—

* *Magistrat Miasta Warszawy.* Ustawa o ubezpieczeniu budowli od ognia, zatwierdzona przez b. Radę Administracyjną Królestwa pod dniem 5 (17) kwietnia 1844 r. w artykułach 2, 25, 27 i 33, wkłada na właścicieli budowli **obowiązek ubezpieczania** tychże ciągle, od strat z pożarów wynikających i podawania do ubezpieczenia nowych budowli **niepóźniej jak w 6 miesięcy** po ich ukończeniu, pod rygorem kary w ilości rs. 4 k. 50, za każdy rok opóźniony.

Ponieważ w obecnym czasie wykończono wiele nowych budowli w Warszawie, to w celu ochronienia właścicieli od kary, Magistrat zwraca ich uwagę na wyżej przytoczone przepisy o ubezpieczeniu budowli. 6.869.

—

* W № 138 gazety *Golos* było zamieszczone ogłoszenie następującej osnowy: „Wystawiony został na sprzedaż tylko co wydrukowany Całkowity Zbior Praw dla kupiectwa. Podręczna książka dla kupców, drobnych kramarzy, fabrykantów, właścicieli zakładów, entreprenerów, kantorowych, administratorów upadłości, władz rządowych i urzędników i w ogóle dla wszystkich mających styczność ze sprawami handlowemi, ułożona według Zb. Praw T. IX, X, XI, XII i t. d., Kod. Kar i Ustaw Sądowych. *Wydanie Kancelarji Jego Cesarskiej Mości.*"

W skutku tego w № 133 *Gońca Urzędowego* z roku bieżącego, II Wydział Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji ogłosił, że książka ta jest wydaniem prywatnem, ułożonem i wydrukowanem bez wszelkiego udziału ze strony tego Wydziału.

Tymczasem w niektórych pismach perjodycznych nie przestają być zamieszczane ogłoszenia o wspomnionej książce w takim kształcie, że z umieszczenia wyrazów, a w szczególności z czcionek i użycia wyrażeń, wcale nie wprowadzonych u nas do objaśniania urzędowego znaczenia Zbioru Praw i Ustaw „*Wydania Kancelarji Jego Cesarskiej Mości*"—można wnosić, że ogłoszenia te i w roku bieżącym wymierzone są ku temu, aby wprowadzić w błąd nie zawsze uważnych nabywców książek, wpoiwszy im myśl, że „Podręczna książka dla kupców," wydana jest przez II Wydział.

Dla uprzedzenia podobnej omyłki, niniejszem powtórnie ogłasza się, że wyżej pomieniona książka jest

[*]) Patrz N. 239 *Dzien. Warsz.*

wydaniem prywatnem, ułożonem i wydrukowanem bez wszelkiego udziału ze strony II Wydziału Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji.

* Czytamy w *Gońcu Urzędowym*: „Niepomyślne zbiory roku bieżącego w niektórych gubernjach wschodnich i południowych, najdotkliwiej czuć się dają w gubernji samarskiej, która nie przyszła jeszcze do siebie po nieurodzajach dwóch lat poprzednich. Podczas gdy w roku 1871 gubernja ta mogła jeszcze opędzić swoje potrzeby za pomocą posiadanych środków, mianowicie zapasów zboża w magazynach wiejskich i **żywnościowego kapitału gubernjalnego** (oddanego do rozporządzenia ziemstwa gubernjalnego, na zasadzie Najwyższego rozkazu z 25 kwietnia 1866 r., w sumie 297,834 rsr. 24 kop.), w następnym 1872 roku, po wyczerpaniu zarówno zapasów zboża i pozostałego jeszcze w gotowiźnie kapitału gubernjalnego żywnościowego w sumie 228,892 rs., uznanem było za niezbędne udzielić ziemstwu gubernjalnemu pożyczkę w wysokości 600,000 rs. z **ogólnego kapitału żywnościowego Cesarstwa**, przeznaczonego na udzielanie, tytułem pożyczek, zapomóg na wyżywienie i obsianie pól w tych wypadkach wyjątkowych, gdy w którejkolwiek z gubernij, z powodu wielkiego nieurodzaju, miejscowe zapasy zboża i kapitał gubernjalny żywnościowy zostaną całkiem wyczerpane.

Jakkolwiek w gubernjach, w których zaprowadzone zostały instytucje ziemskie, przedsiębranie bliższych środków zabezpieczających wyżywienie ludności zależy od ziemstwa, na które przeszły wszystkie obowiązki w sprawach wyżywienia ludu, które należały poprzednio do atrybucij komisij żywnościowych, powiatowych marszałków szlachty, izb i zarządów okręgowych dóbr rządowych i kantorów dóbr koronnych (p. III art. 2 ustawy o instytucjach ziem., art. 45 przepisów tymczasowych dla inst. ziem. w sprawach wyżywienia ludu), i jakkolwiek nie otrzymano do chwili obecnej wstawienia się ziemstwa gubernjalnego samarskiego względem jakiejkolwiek ze strony rządu pomocy dla ulżenia obowiązkom ziemstwa co do zabezpieczenia potrzeb ludności gubernji,—pomimo to Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ze względu na otrzywywane od władzy gubernjalnej wiadomości niepomyślnych o stanie zboża i traw, nie mogło nie zwrócić szczególnej uwagi na kwestję tych środków, jakie mogłyby być urzeczywistnione zawczasu, z inicjatywy samego rządu, zanim ziemstwo wystąpi z wstawiennictwem co do takich przedmiotów, które należą do zakresu jego działalności.

W liczbie takich środków mogą być wskazane między innemi następujące:

1. Ze względu na zupełne wyczerpanie w gubernji samarskiej, zarówno wiejskich zapasów zboża, jak i kapitału gubernialnego żywnościowego, oraz na zupełną niemożebność podjęcia się wyżywienia pogłównego całych mass ludności kosztem ogólnego kapitału żywnościowego Cesarstwa, zwłaszcza że pożyczki z takowego, jak przekonało doświadczenie roku zeszłego, nie całkiem osiągają cel, budząc przytem w ludności wiejskiej przesadne nadzieje pomocy w teraźniejszości i pozbawiając ją przez to chęci do pracy osobistej, nie można było nie przyjść do przeświadczenia o niezbędności obmyślenia sposobów dostarczania włościanom zarobków na miejscu. Jako najbliższy tego rodzaju sposób uznano niezwłoczne urzeczywistnienie projektu budowy drogi żelaznej samarsko-orenburgskiej, która ma przechodzić przez te właśnie miejscowości gubernji, gdzie ucierpiano najbardziej od nieurodzajów bieżącego i poprzednich lat. Ministerstwo Dróg Komunikacji, do bliższego uznania którego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oddało projekt pomieniony, zawiadomiło (pod dniem 5 września r. b.), że na budowę drogi wyż wzmiankowanej w roku bieżącym, udzielone zostało Najwyższe upoważnienie i że w październiku r. b. ma być utworzone w tym celu Towarzystwo. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ze swej strony, uznało za stosowne zwrócić z tego powodu uwagę Ministerstwa Dróg Komunikacji na tę okoliczność, że nie mówiąc już o tem, w jakiej mierze, ze względu na minione przesilenia finansowe, nastręczyłaby się możność uzbierania kapitału niezbędnego dla Towarzystwa,—na roztrząśnięcie wniesionego już wprawdzie do Komitetu Ministrów projektu ustawy, przedstawienie takowego do Najwyższego zatwierdzenia, na uskutecznienie podpisów na akcje, po poprzedniem ogłoszeniu trzykrotnem, doniesienie o rezultacie podpisów Senatowi Rządzącemu dla trzykrotnego obwieszczenia, zwołanie pierwszego zebrania ogólnego, wybór przez niego zarządu, nakreślenie przez ten ostatni planu czynności dla urzeczywistnienia przedsięwzięcia i t. d.—na to wszystko potrzeba będzie tyle czasu, że nie można nawet myśleć o jakiejkolwiek dla zarządu utworzyć się mającego Towarzystwa możności przystąpienia tej jesieni do robót około budowy drogi, oraz że w takim stanie rzeczy i ze względu na przykład rozpoczęcia w roku 1868 robót około budowy drogi żelaznej moskiewsko-smoleńskiej przed utworzeniem się Towarzystwa (który tu środek spowodowany był koniecznością dostarczenia zarobków miejscowych dla ludności gubernji smoleńskiej, dotkniętej w roku 1867 również zupełnym nieurodzajem),—byłoby wielce pożądanem, ażeby roboty około wzniesienia nasypki dla drogi żelaznej orenburgskiej rozpoczęły się niezwłocznie, z bezpośredniego rozporządzenia Ministerstwa Dróg Komunikacji i kosztem rządu, pod warunkiem, ażeby wykonane w ten sposób roboty oddane zostały Towarzystwu po stanowczem utworzeniu się takowego, z zastrzeżeniem zwrotu sumy użytej na takowe. W następstwie tego Ministerstwo Dróg Komunikacji zawiadomiło (pod dniem 14 października), że Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze przełożenie Ministra Dróg Komunikacji w przedmiocie budowy drogi żelaznej orenburgskiej, na dniu 5 października Najwyżej rozkazać raczył przedsięwziąść następujące środki: *a*) przyśpieszyć urzeczywistnienie Towarzystwa akcyjnego dla budowy drogi pomienionej, i *b*) gdyby Towarzystwo takie, dla jakichkolwiekbądź powodów, nie mogło utworzyć się do 1 stycznia 1874 roku, to w takim razie upoważnić Ministerstwo Dróg Komunikacji do zrobienia, do tego czasu osobnego do Komitetu Ministrów przedstawienia w przedmiocie przystąpienia do robót około budowy drogi kosztem rządu, na zasadzie pszepisów Najwyżej zatwierdzonych 30-go marca 1873 roku, dotyczących udzielania upoważnień do budowy nowych dróg żelaznych, przyczem nie poprzestać na samych-li robotach ziemnych, dla korzystnej bowiem budowy drogi niezbędne jest uskutecznianie jednoczesne i w ogólnym związku wszystkich robót około urządzania takowej.

2. W kwestji obmyślenia zarobków miejscowych dla włościan gubernji samarskej znajdujących się w potrzebie, gubernator, zgodnie z propozycją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, naradzał się przedwstępnie z przedstawicielami zarządu Dóbr Rządowych i Dóbr Koronnych, oraz instytucij ziemskich i miejskich, na ktore to narady zaproszono także ze szlachty dwóch właścicieli dóbr, obeznanych dokładnie z wszystkiemi warunkami bytu gubernji i jej ludności, przyczem przyszedł do wniosku, że oprócz robót około budowy drogi żelaznej samarsko-orenburgskiej, środkiem najstosowniejszym byłoby rozpoczęcie niezwłoczne robót około zaprowadzenia irrygacji pól i zasadzania lasów na przestrzeniach stepowych, należących do rządu i położonych wśród tych miejscowości, które ucierpiały z powodu nieurodzaju. Taka opinia gubernatora oddana została przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (29-go września) do uznania Ministra Dóbr Rządowych, z prośbą, ażeby ze względu na niezbędność przedsięwzięcia środków stosownych dla zapobieżenia na przyszłość powtarzającemu się od trzech już lat zrzędu nieurodzajowi w gubernji samarskiej, okazaną została pomoc co do przystąpienia, w jak najprędszym ile możności czasie, do robót około zaprowadzenia irrygacji pól i zasadzania lasów na przestrzeniach stepowych, należących do rządu, na początek chociażby tylko w powiatach buzułukskim i nikołajewskim, które najbardziej ucierpiały, pod którym to względem taniość rąk do pracy wśród ludności będącej w potrzebie przedstawiałaby szczególne dogodności.

3. Dla ułatwienia wośłcianom w udawaniu się na zarobki do innych miejscowości, Ministerstwo zwróciło uwagę gubernatora na to, czy nie wypadałoby wyjednać Najwyższego zezwolenia na udzielanie paszportów bezpłatnych na prostym papierze, i po otrzymaniu od gubernatora telegramu z zawiadomieniem, iż nadeszły już do niego w tym względzie prośby, zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych uznał zakonieczne, dla przyśpieszenia sprawy, nie przedstawiać tej kwestji do Komitetu Ministrów, lecz udać się z przełożeniem, najpoddanniejszem dla uzyskania upoważnienia do udzielania paszportów pomienionych włościanom powiatów buzułukskiego, bugurusłańskiego, nikołajewskiego i samarskiego, na tych samych zasadach, na jakich udzielanie podobnych paszportów dozwolone było w roku zeszłym dla włościan powiatów buzułukskiego i nikołajewskiego, —pod którym to względem uzyskane zostało 19 września Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie. O takim Najwyższym rozkazie zawiadomiono gubernatora samarskiego telegramem z 26 września.

4. Zważywszy, że wyż wzmiankowany zamiar budowania drogi żelaznej samarsko-oreburgskiej mógłby nie przyjść do skutku w jesieni r. b., tymczasem zaś, z powodu nieurodzaju w kilku powiatach gubernji samarskiej, nie można było nie przywidywać trudności w zaspokojeniu potrzeb ludności pod względem obsiania pól i wyżywienia, oraz, że przedsięwzięcie środków niezbędnych dla usunięcia tych trudności należy, podług prawa, do obowiązków ziemstwa,—Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (pod dniem 29 sierpnia) poleciło gubernatorowi, ażeby zaproponował zwołanemu na 27 września zebraniu ziemskiemu gubernjalnemu, nie tylko roztrząśnięcie środków, jakie uznane będą za niezbędne dla usunięcia teraźniejszych trudności pod względem wyżywienia ludności znajdującej się w potrzebie oraz obsiania pól lecz także zbadanie dokładne przyczyn, z jakich pochodzą powtarzające się od trzech już lat nieurodzaje w gubernji samarskiej, jak również innych okoliczności, które mogły wpłynąć wprost lub pośrednio na położenie ekonomiczne miejscowej ludności włościańskiej, i następnie wskazanie środków jakie, ze względu na warunki miejscowe, powinny być uznane za najwłaściwsze dla usunięcia przyczyn wielce niepomyślnego i całkiem nienormalnego położenia gubernji samarskiej pod względem gospodarstwa wiejskiego.

Jakkolwiek nie otrzymano jeszcze do chwili obecnej spodziewanej uchwały ziemstwa gubernjalnego samarskiego w przedmiocie okazania pomocy z ogólnego kapitału żywnościowego, lecz ponieważ podług wiadomości posiadanych, nie ulega wątpliwości, że włościanie niektórych powiatów doznają już teraz mniej więcej braku środków wyżywienia, przeto Minister Spraw Wewnętrznych uznał za możebne, nie czekając na uchwałę pomienioną, dla bezzwłocznego zaspokojenia potrzeb codziennych co do wyżywienia, przekazać na imię gubernatora *pięćdziesiąt tysięcy rubli* z ogólnego kapitału żywnościowego (która to suma jest najwyższą, jaką Ministerstwo, z mocy p. 10 Najwyższego rozkazu z 6 marca 1867 roku, mocne jest wyasygnować własną władzą), pod warunkiem, ażeby gubernator, po otrzymaniu od urzędu gubernjalnego uchwały co do wyjednania sumy na zapomogę żywnościową, wydał natychmiast rozporządzenie co do przekazania tych pieniędzy dla przedsięwzięcia ze strony tego ostatniego środków stosownych urzędowi co zaspokojenia najniezbędniejszych potrzeb (o czem podane już było do wiadomości w Nr. 249 *Gońca Urzędowego*).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Dla określenia **handlowej działalności ludności gubernji warszawskiej** za 1872 rok (z wyjątkiem Warszawy, o handlowej działalności której już wspominaliśmy), należy poznać, jaka liczba świadectw i biletów była wykupiona, na zasadzie ustawy o podatkach za prawo zajmowania się handlem i przemysłem. Okazuje się, że w gubernji warszawskiej w zeszłym roku zajmowało się różnemi kształtami handlu 7,065 osób, z nich prowadzi tego rodzaju zatrudnienia za świadectwami 1 gildji 47 osób, czyli 0,6%, 2 gildji 343 osób czyli 4,9%, za świadectwami: na handel kramarski 2,794 osób, czyli 39,6%, na handel roznosicielski 121 osób czyli 1,8%, na handel rozwozowy 17 osób, czyli 0,2%, na profesje mieszczańskie 2,067 osób czyli 29,2%; świadectw subjektów 1 klasy wzięto 64, co wynosi 0,9% i 2 klasy 1,609 czyli 22,8%. Takim sposobem w gubernji warszawskiej przeważają kramarze; większość ich grupuje się w byłych miejskich osadach, tak zwanych miasteczkach, zamienionych niedawno na osady; z liczby 2,794 osób zajmujących się kramarstwem, właściwie na miasta, których obecnie jest w gubernji 18, przypada 1,101 kramarzy, czyli na jedno miasto około 62. Do kramarzy należy 3,163 zakładów handlowych, obłożonych opłatą biletową; z nich w miastach 1,662, w powiatach 1,501; dla zakładów tych wykupiono było w 1872 roku biletów za 13,162 rub.

Ze wszystkich istniejących w gubernji warszawskiej rodzajów handlu, najmniej rozwinięty jest handel zapomocą rozwożenia i roznoszenia; w zeszłym roku zajmowało się takowym tylko 138 osób; właściwie na handel za pomocą rozwożenia świadectwa wzięte były tylko w ośmiu powiatach gubernji, a na handel za pomocą roznoszenia, w całej gubernji, z wyjątkiem jedynie powiatu łowickiego.

Handlujących na mocy świadectw gildyjnych w 1872 r. w gubernji warszawskiej było 390, z tej liczby w miastach 183, a w innych miejscowościach gubernji—207; najwięcej handlujących za świadectwami gildyjnemi było w powiecie włocławskim (71), a najmniej w grójeckim i radymińskim (po 11). Najwięcej świadectw 1 gildji wykupione było w powiecie nieszawskim, gdzie liczba kupców tej kategorji dochodziła do 19; w powiecie zaś włocławskim większość kupców należała do 2 gildji. W samym Włocławsku, prowadzącym znaczny handel zbożem, było ich 50. Na mocy świadectw gildyjnych utrzymywano zakładów handlowych w miastach 173, w powiatach 130, razem 305.

Z danych i wiadomości liczebnych za ostatnie trzy lata okazuje się, że w 1870, 1871 i 1872 r. powiększyła się tylko liczba kupców gildyjnych i należących do nich zakładów handlowych; w pozostałych zaś rodzajach handlu nastąpiło zmniejszenie, tak w składzie osobistym handlujących, jak i w liczbie miejsc sprzedaży towarów. Ogólna suma podatku za prawo handlu i przemysłu oraz opłaty biletowej wyniosła w 1872 r. 82,781 rub. 50 kop., czyli prawie o 8,578 rub. mniej w porównaniu z 1871 rokiem.

W stosunku do ogólnej liczby ludności gubernji warszawskiej, wynoszącej w zeszłym roku 742,431 osób obojga płci, średnio jeden człowiek, zajmujący się handlem w 1872 r. w gubernji warszawskiej przypadał na 105 głów ogólnej ludności, czyli z 106 mieszkańców gubernji, jeden zajmował się handlem, mając średnio po 105 konsumentów, a ponieważ w gubernji warszawskiej jest 13 powiatów, przeto średnio na każdy powiat gubernji przypadało po 543 osób zajmujących się handlem.

Na zakończenie należy nadmienić, że w ogóle świadectw i biletów na prawo handlu w gubernji warszawskiej w 1872 roku wydano 10,530, czyli średnio po 810 na każdy powiat, zatem średnio po jednem świadectwie na każde 75 osób ludności gubernji.

—

* **Z powiatu lubartowskiego** piszą do *Kur. Lub.* pod d. 23 października (4 listopada) r. b.: Dawno już nie pamiętamy tak ciepłej i łagodnej jesieni jak teraźniejsza. Dla tego też i najbardziej opieszali rolnicy mogą pola pod jarzyny uprawić i wszystkie jesienne koło roli roboty wykończyć. Oziminy wschodzą bardzo ładnie i jeżeli pora zimowa oraz wiosenna dopisze, to należy w roku przyszłym spodziewać się wcale dobrych urodzajów. Ze zbiorów tegorocznych, w tutejszych stronach, wydajność ziarna jest średnia, ale znowuż nie tak mała, jak to głoszą rolnicy narzekający na ciężkie czasy. Szczególniej jednak ładne są tego roku kartofle, nie wiadomo tylko czy będą mączyste. Produkt ten u nas używa się powszechnie na wyrabianie okowity, konsumuje się na miejscu, lub też w drobniejszych partjach idzie na rynek miejski, o używaniu zaś kartofli dla karmienia inwentarzy, jeszcze nie myślimy. To samo dzieje się z innemi roślinami okopowemi, jako to: marchew, brukiew, rzepa i inne, któremi wybornie zimują się wołownie i obory, i które u nas są uprawiane tylko w ogrodach, na konsumcję miejscową. Paszę zaś dla inwentarza na zimę, stanowi siano i słoma, a gdzie niegdzie i wywary.

Jednak w dzisiejszym czasie gospodarstw postępowych, wartoby zwrócić baczniejszą uwagę na okopowe rośliny, które w gospodarstwach wzorowych mają bardzo obszerne zastosowanie. Gorzelnie zaczynają być czynne.

Obserwując gospodarstwa w tutejszych stronach, przychodzę do przekonania, iż zdobycze nauki i postępu we wszystkich gałęziach rolnictwa, zaczynają powoli i w naszych gospodarstwach znajdować zastosowanie. I tak, zauważyliśmy coraz więcej maszyn pożytecznych, zastępujących mozolną pracę ręczną, oszczędzających znaczne wydatki na najem robotników, jak również staranniejszą uprawę roli i lepiej utrzymywany inwentarz, co dowodzi bez zaprzeczenia, że chociaż słabym krokiem, ale posuwamy się naprzód.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Z rozkazu do warszawskiej policji wykonawczej, za № 304, okazuje się, że w tygodniu zaprzeszłym, na zasadzie opinji wydziału policyjno-sądowego przy zarządzie policji tutejszej, oberpolicmajster warszawski, jenerał major z orszaku Jego Cesarskiej Mości Własow, **skazał** na rozmaite, mniej więcej znaczne **kary** pieniężne, 28 osób, przeważnie dorożkarzy i furmanów trudniących się przewożeniem ciężarów, jak również właścicieli omnibusów i osoby prywatne, po większej części żydów, za okrutne obchodzenie się z zwierzętami.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Dnia 6-go b. m. odbyło się w Petersburgu **odsłonięcie pomnika wzniesionego admirałowi J. F. Krusensternowi.** Pomnik ten postawiony został na wybrzeżu Newy, naprzeciw szkoły marynarki. (*Rusk. Inw.*)

—

* **Z guberuji woroneżskiej.** Włościanie dóbr rządowych trzech włości w pow. korotojakskim uchwalili **przeznaczyć na rzecz Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych po jednej kopiejce od każdej duszy rewizyjnej**, na trzy lata, począwszy od roku przyszłego 1874. (*Gon. Urzęd*).

—

* **Kijów. Rektor uniwersytetu kijowskiego**, N. Ch. Bunge, ogłasza następne sprostowanie korespondencji *Gołosu* **o liczbie studentów w uniwersytecie św. Włodzimierza.**

„W korespondencji z Kijowa z d. 14-go października, zamieszczonej w Nr. 280 *Gołosu* zawiera się szereg mylnych danych o liczbie studentów, wstępujących do uniwersytetu. I tak w 1872 roku przyjęto do uuniwersytetu, po egzaminie sprawdzającym nie 40 a 48 osób; z tymi zaś którzy przeszli z innych wyższych zakładów naukowych postąpiło na pierwszy kurs 104 studentów. W roku bieżącym, próśb o wstąpienie do uniwersytetu podano nie 110 a 122; przyjęto na zasadzie egzaminów wstępnych sprawdzających 20, ogółem 110 osób. Dalej słowa korespondenta: „wielu z tych który podali prośby, nie było przyjętych, w skutku nieprzedstawienia koniecznych dokumentów, niemożności wniesienia opłaty za naukę“ — są czystym ąwyśleniem; taki wypadek ani jeden nie miał miejsca. Dalej korespondentpowiada, że „w liczbie tych którzy wstąpili, jest bardzo wielu gimnazistów z dawno kończących kurs“. Jest to także faszem— takich osób było 9 na 110, którzy wstąpili do uniwersytetu. Nareszcie, niepodobna mówić, że fakultet prawny opustoszał, chociaż liczba studentów znacznie się w niem zmniejszyła; obecnie liczą na nim 220 osób; jeszcze mniej można uskarżać się na zmniejszenie liczby studentów-medyków, jak to się okazuje z dołączonej tabeli za lat 10.

„Liczba studentów Cesarskiego uniwersytetu św. Włodzimierza od 1863 do 1873 roku włącznie.

FAKUKTETY.

	Historyczno-filologiczny.	Fizyko-matem. Oddziału naturalnego.	Fizyko-matem. Oddziału matematycznego.	Prawny.	Lekarski.	Razem.
Z d. 1 stycznia 1863 r. było:	63	55	85	222	161	586
1864 „ „	50	48	103	234	144	579
1865 „ „	47	57	97	261	121	583
1866 „ „	42	72	36	232	130	512
1867 „ „	55	41	77	245	131	549
1868 „ „	70	45	73	267	171	626
1869 „ „	89	49	80	295	228	741
1870 „ „	100	57	78	338	310	883
1871 „ „	103	40	76	344	459	1,022
1872 „ „	84	29	45	279	494	931
Z d. 25 października 1873 r. było:	67	23	38	220	474	822

Konkluzja, do jakiej przychodzi korespondent, również nie zupełnie prawdziwa: „a tymczasem—powiada on—wszędzie zupełny brak ludzi z wyższem wykształceniem. Ziemstwa szukają lekarzy i nie znajdują ich w liczbie niezbędnej, szukają sędziów pokoju, dostatecznie usposobionych do swych obowiązków i muszą mimowoli poprzestawać na tych którzy skończyli kurs jedynie w średnich zakładach naukowych“ i t. p. Zapotrzebowanie medyków rzeczywiście jest wielkie, lecz nie podobna powiedzieć, iż ziemstwa znaleźć ich nie mogły. Ziemstwa, zwracające się do uniwersytetu kijowskiego, znajdowały ich: co się zaś tyczy prawników z wyższem wykształceniem, to i w Kijowie i w Petersburgu, wielu z rzeczywistych studentów i kandydatów czeka i nie znajduje miejsc, a w oczekiwaniu, szuka zajęć prywatnych za nader skromne wynagrodzenie. Fakt ten dobrze mi jest wiadomy i mógłbym wymienić osoby, które się do mnie udawały. Łatwo pojąć, że trudność dostania się na służbę nie wabi masy uczących się.

„Rzetelnem jest tylko jedno, że liczba studentów w ostatnie dwa lata zmniejszyła się, lecz ubytek ten nie wyniknął z samego zmniejszenia postąpień do uniwersytetu z gimnazjów. W 1871 roku na pierwszy kurs przybyło z wychowańców seminarjów i zakładów naukowych duchownych 54, a w 1873 roku ogółem 11 osób, skutkiem tego, że od 1872 roku egzamen sprawdzający z matematyki, języka ruskiego i starożytnych, uznany został za obowiązkowy dla wychowańców seminarjów i akademij duchownych.“

—

* W **m. Jełatmie** (w gubernji tambowskiej) otwarte zostało 26 września **progimnazjum**, do którego zapisało się 49 uczniów. (*Gon. Urzęd.*).

—

* W drugiej połowie października, podług „Przewodnika do spraw prasowych,“ **wyszło w Rosji z druku** w języku ruskim 106 **nowych książek**, licząc w to kalendarze i książki do użytku szkół. Cenzura do książek zagranicznych przejrzała w ciągu września 165 dzieł w języku francuzkim, z których 154 zostały dozwolone, 4 dozwolone z modyfikacjami i 7 wzbronione.

—

* **Statystyka telegrafów Cesarstwa Rosyjskiego za 1871 rok.** Niedawno ukazał się z druku bardzo ciekawy dokument urzędowy, wydany przez departament telegrafów, pod tytułem: „Statystyka telegrafów Cesarstwa Rosyjskiego w 1871 roku,“ z dołączeniem bardzo dokładnie ułożonej mapy linij telegraficznych. Sprawozdanie to, podzielone jest na dwie części: w pierwszej części, mieści się ogólne zebranie danych z statystyki telegrafów za 1871 rok; ogólne to zebranie zawiera w sobie statystykę telegrafów rządowego i prywatnych; dalej wiadomości o telegraficzno-pocztowych kantorach, o przyjmowaniu depesz, o składzie osobistym zarządu telegraficznego, o korespondencji telegraficznej, a nakoniec wykaz dochodów i rozchodów wydziału telegraficznego, wiadomości o liczbie reklamacij nadesłanych do departamentu telegrafów za 1871 rok. Druga część sprawozdania składa się z dodatków, do rzędu których weszły: lista alfabetyczna stacij telegraficznych Cesarstwa Rosyjskiego; lista stacij telegrafu rządowego, ułożona w porządku ubywającym; wykaz ruchu korespondencji i poboru za depesze na stacjach telegrafu rządowego; wykaz ilości depesz wewnętrznej korespondencji według pasów; wykaz ilości depesz korespondencji międzynarodowej, podanych na stacjach telegrafu rządowego; wykaz bilansowy co do korespondencji międzynarodowej; ogólny przegląd statystyki telegrafów od 1861 do 1871 roku i szemat funkcjonujących aparatów Husa. W końcu książki dołączone są jeszcze tablice jeograficzne: przedstawiające rozwój telegraficznej sieci Rosji, powiększenie liczby urzędników i stacij telegraficznych w Rosji, rozwój korespondencji telegraficznej, powiększenie poboru telegraficznego i ruch korespondencji miesięcznie w 1871 roku. Wykazy pomienionych danych obejmują w ogóle okresa od 1856 do 1872. W tem sprawozdaniu przedstawiają się szczególnie ciekawemi porównawcze dane statystyki telegraficznej dotyczące ostatniego dziesięciolecia to jest od 1861 do 1871 roku. Z ogólnego przeglądu tych danych okazuje się, że długość linij sieci telegraficznej, równająca się w 1861 r. 16,532 wiorstom, piątego roku, to jest w 1865 r. miała już 33,514 wiorst; w 1870 r. długość równała się już 44,094 wiorstom, a w 1871 r. 59,848 wiorstom, z włączeniem telegrafów kolei żelaznych. Długość przewodów w 1861 r. wynosiła tylko 32,330 wiorst, w 1864 roku—56,390, w 1867 roku— 71,368, a nakoniec w 1871 roku długość ich równała się już 118,538 wiorstom. Ogólna liczba stacij w 1861 roku wynosiła tylko 175, na trzeci rok liczba ich podwaja się, a w 1871 r. ogólna ich liczba dochodziła do 1,041, w której to liczbie stacij telegrafu rządowego było 571 i stacij kolei żelaznych (otwartych do przesyłania powszechnej korespondencji)—470. W tej liczbie z ciągłą czynnością w tymże 1871 r. było 455 stacij, z dzienną czynnością—327, a nakoniec z ograniczoną czynnością było stacij 259. Liczba funkcjonujących aparatów (Morsa, Huse i innych systematów) była: w 1861 r.—531, w 1870 r. liczba ta przeszło podwoiła się, a w 1871 r. było ich już 1.371. Największa ilość przypada w tej liczbia na aparat Morsa, wprowadzony, jak wiadomo, w używanie od początku rozwoju u nas sprawy telegraficznej. Dalej, elementów w 1861 r. było tylko 6,746; trzeciego roku liczba ich powiększyła się przeszło o dwakroć; w 1869 r. było ich 27,328, w 1870 r.—33,904, a w 1871 r.—41,636. Co się tyczy danych dotyczących osobistego składu zarządu telegrafów, takowe okazują dość ograniczony jego wzrost w pomienionem dziesięcioleciu. Tak z cyfr tych okazuje się, że w 1861 r. osobisty skład tego wydziału wynosił 1,985 osób; na trzeci rok skład ten powiększył się tylko o 476 osób; w 1869 r. jego liczba wynosiła 3,728 osób, to jest po upływie dziewięciu lat powiększyła się o 1,267 osób; w 1870 r. liczba ta wynosiła 4,135, a w 1871 r. —4,652 osób. Ogólna liczba depesz w 1861 r. była 627,061, a w 1871 r. liczba ich wynosiła już 3,048,008. W tej liczbie w 1871 roku, ilość depesz wychodzących taryfowych korespondencji wewnętrznej wynosiła 2,373,728 i bezpłatnych 176,906, zaś korespondencji zagranicznej liczba depesz wychodzących taryfowych wynosiła 226, 588 i bezpłatnych 5,529 wchodzącyh taryfowych 230,873 i bezpłatnych 5,030 i nakoniec tranzytowych 29,294. Nie mniej ciekawe w ogólnym przeglądzie statystyki telegrafów z okresu od 1861 do 1871 r. są porównawcze dane pod względem rozchodów i dochodów zarządu telegrafów. Ogólna suma dochodu za depesze tak wewnętrznej, jak i międzynarodowej korrespondencji, oraz różnych wpływów wynosiła w 1861 roku 1,240,664 rub. w 1863 roku 1,624,591 rub.

w 1865 roku 1,991,634 rub., w 1867 rokn 2,592,229 w 1869 roku 3,379,086 rub., w 1871 roku 3,946,592 rubli srebrem. W tej liczbie w 1871 roku wpłynęło: za depesze korespondencyi wewnętrznej największa część dochodu, to jest 3,250,854 rub., za depesze międzynarodwej korespondencyi 634,302 rub., a cyfra różnych wpływów wynosiła 61,436 rub. Zestawiwszy cyfry rozchodu w 1861 roku (1,434,887 rub.) z cyfrą dochodu w tymże roku, otrzymamy cyfrę deficytu 194,223 rub.; w 1863 r. okazał się jeszcze większy deficyt, mianowicie 579,248 rub., w 1867 r. różnica pomiędzy dochodem a rozchodem wynosiła już 101,070 rub., a nakoniec w 1871 r. cyfra dochodu wynosiła już 552,027 rub. (Rus. Mir).

—

* **Z gubernji wiackiej.** Z polecenia miejscowej rady miejskiej, wkrótce odbyty zostanie **jednodniowy spis ludności miasta Sarapula**.

—

* W zamieszczonych w *Dzien. Gub. Wiackim* wiadomościach **o zabytkach starożytności w gubernji wiackiej**, znajduje się między innemi opis kurhanu we włości Iljińskiej (w powiecie jełabużskim), powyżej wsi Bobji-Uczji i Nowej Żykji (Karaszur). Lud nazywa ten kurhan „czudzkim," lecz u wotiaków ma on nazwę „Kar-Gurez." Ma on 36 sążni długości, 10 sążni szerokości i 95 sążni obwodu. Kształt kurhanu jest czworokątny.

Kurhan ten znajduje się w miejscowosci wyniosłej, na brzegu rzeki Bobji, na lewo zaś graniczy z wąwozem.

Oprócz urwistych z trzech stron brzegów, kurhan otoczony był, jak widać, trzema wałami i czterema kanałami. Wały i kanały widoczne są jeszcze obecnie, zwłaszcza na końcach: górnym—na stromej górze, i w dolnym—na samym przylądku, utworzonym przez brzeg rzeki i wąwóz.

Wejście i wjazd na ten kurhan nie dochowały się i nie można rozpoznać, z której strony takowe były urządzone.

Krąży pomiędzy ludem podanie, że w czasach bardzo dawnych, przed osiedleniem się jeszcze wotiaków w tutejszej miejscowości, kurhan ten wzniesiony został przez zamieszkałe jakoby tu wówczas plemię, które miało nazwę czud', o wysiedleniu się którego nikt nie pamięta i o którem nie przechowały się wśród ludu żadne podania. W dawnych czasach miano znajdować koło kurhanu sprzączki miedziane od rzemyków, rękojeście toporów i inne drobne przedmioty, które atoli nie zostały przechowane; nikt nie rozkopywał kurhanu ani położonych w pobliżu takowego miejscowości, i nic w tem dziwnego, albowiem wotiacy mają szczególną dla tego kurhanu cześć. Znajduje się na nim od najdawniejszych czasów wotiacki dom modlitwy, mający nazwę „Kar-Gurez;" wotiacy obchodzą tu i teraz swoje obrządki bałwochwalcze i nie tylko nie poważają się rozkopywać kurhanu i czynić w nim poszukiwań, lecz nawet obawiają się brać do rąk znajdywane na nim przedmioty.

—

* Dnia 3 października, około godziny 4-ej po południu, we wsi Kopienkowatem, **pod m. Humaniem (w gub. kijowskiej), dało się uczuć** trzęsienie ziemi. Trzy wstrząśnienia były tak silnie, że zburzyły 8 starych domów, z pomiędzy zaś mieszkających w nich 27 osób, tylko 9 nie doznało żadnego szwanku. (*Gon. Urzęd.*)

—

* *Goniec Urzędowy* zamieszcza następujący telegram: *Kazań, 9 listopada.* Dziś o godzinie 1-ej po północy **lód na Wołdze stanął pod miastem Kazaniem.**

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Wersalski korespondent *Norda* pisze pod dniem 20 listopada: *Sześćdziesiąt ośm* głosów większości, które zyskało prawo bezwzględnego przedłużenia władzy, jest to wypadek nieprzewidziany przez lewicę, również jak i niespodziewany przez rządową większość także. Już z początkiem ustanowienia rządu, daleko jesteśmy od owej większości dziesięciu głosów, zapewiedzianej przez pp. Laboulaye i Jules Simon'a gabinetowi, a na których oni mieli się oprzeć, ażeby zaprzeczyć nowo utworzonej władzy spodziewanej przez nią trwałości i siły. Rzecz pewna, iż ani mowy p. Broglie, jakkolwiek wymowne, ani też niepotrzebne roztrząsania metafizyczne p. Grevy, spełnione podczas nocnego posiedzenia, nie wpłynęły na zmianę aż tylu głosów; najbardziej niedowierzający członkowie lewicy, zarówno jak więcej zentuzjazmowani przedstawiciele prawicy, nie przewidywali w chwili już rozpoczętego wotowania więcej nad 25 do 30 głosów większości. Nie na trybunie to należy szukać wytłumaczenia tak niezaprzeczonego zwrotu, jaki się dokonał w lewym środku i w krańcowej prawicy; zwrot ten wywołany został przez dostrzeżenie zabiegów mających cel wprost przeciwny, a które obróciły się na szkodę tych, którzy z nich korzystać chcieli. Widząc jak p. Thiers często opuszczał swą ławkę, podczas trwania ostatniej już fazy rozpraw, dla naradzania się raz z pp. Labonlaye i Leonem Say, to znowu z pp. Kazimierzem Perier i Laboulaye'm, nakoniec zaś i z p. Gambettą, który tym razem opuścił swoje zwykłe miejsce i zasiadł na ławce sąsiadującej z komisją, pod którą p. Thiers stanął jawnie otoczony kołem deputowanych z krańcowej lewicy, między którymi znajdował się p. Challemel-Lacour, powiedziano sobie w pewnem kółku deputowanych lewego środka, że w gruncie rzeczy, spór toczy się nie pomiędzy dwoma doktrynami, lecz pomiędzy dwoma osobistościami raczej i że po uczynieniu wyrzutów większości monarchicznej za to, iż rozdzieliły ją dwie współzawodniczące z sobą pretensje, szukano obecnie sposobu rozdzielenia stronnictwa zachowawczego przez postawienie dwóch kandydatów do prezydentury rzeczypospolitej. Wielu deputowanych z lewego środka, wychodząc już z izby, nie ukrywało wcale przykrego wrażenia jakiego doznali widząc, że p. Thiers przybrał postawę, która zmusiła fatalnie zniechęcić pewną frakcję ważną należącą do stronnictwa republikanów zachowawczych. Od chwili w której p. Thiers stał się tylko jawnym przywódzcą lewicy, obejmując osobiście kierunek nad radykalistami, odtąd nie miał już w koalicji miejsca, dla republikunów-zachowawców takich jak pp. André de la Seine, Pourtalès, Max-Richard, Sébert, i hrabia du Chaffault, którzy aż do ostatniej chwili złożyli mu tyle dowodów życzliwości i najzupełniejszego poparcia. P. Thiers powziął bardzo nieszczęśliwą myśl, rzucić się osobiście w wir walki, która mogła zachować charakter walki o zasady, tylko pod warunkiem, żeby pod żadnym względem nie można było podejrzewać, iż przywrócenie mu utraconej w d. 24 maja władzy było celem, do którego zmierzała komisja, a której bezstronność stała się już podejrzaną od chwili, gdy było wiadomem, iż jej członkowie zbierają się co wieczór u p. Thiersa. Zajmującem jest porównanie głosów wczorajszych z danemi w dniu 5 listopada. W rzeczywistości, większość nie zyskała 54 głosów, jakby to można było mniemać przez zestawienie owych 14 głosów większości przeciw projektowi Dufaure'a z 68-ma głosami danemi wczoraj za przedłużeniem władzy—wypada albowiem przedewszystkiem zaznaczyć, iż cyfra głosujących, która w d. 3 listop wynosiła 710, zmniejszyła się wczoraj do 678. Co zaś istotnie powiększyło przestrzeń pomiędzy większością a mniejszością podczas wczorajszego posiedzenia, to liczba trzydziestu czterech nie głosujących wcale. Lecz chociaż rezultat zmniejsza się przez to materjalnie, to moralnie pozostaje tym samym, gdyż cyfra niegłosujących przedstawia głównie żywioł, który zajmie znowu swoje istotne stanowisko w łonie większości izby za każdym razem, ilekroć podniesione zostaną kwestje dotyczące konserwatyzmu i społecznego porządku. Istotnie cyfra nie głosujących składa się z 12 bonapartystów, z 9 legitymistów, z jednego członka prawego środka, z 11 członków lewego środka i z jednego deputowanego lewicy. Większość izby zyskała przeto przy wczorajszem głosowaniu 15 członków z lewego środka i 4 bonapartystów, tylko dwóch legitymistów odłączyło się od niej w tej sprawie i głosowało przeciw przedłużeniu władzy. Opozycja wtedy straciła, oprócz 16 głosów bonapartystów, które miała po sobie w dniu 5 listopada, 27 głosów z lewego środka, z których 16 głosowało z większością a 11 powstrzymało się od wotowania. Tak więc koalicja lewicy osłabła w liczbie istotnej o 43 głosy. Większość zyskała 16 głosów, opozycia straciła 43. Taki jest ostateczny bilans z wczorajszego głosowania. Jeżeli dołączymy do 378 wotujących za przedłużeniem, 21 głosów legitymistów i bonapartystów, którzy powstrzymali się od głosowania, i dwóch legitymistów, którzy nie chcieli przyłączyć się do popierania przedłużenia władzy, to otrzymamy 400 głosów składających większość zachowawczą i rządową. W tem leży niezaprzeczone powodzenie p. Broglie, który był jedynym przywódcą większości w tej kampanji o przedłużenie władzy; dla tego też powszechnie mniemają, że książę ten zachowa w nowym gabinecie godność wice-prezesa rady lub też jeżeli nie uzyska takowej, to chwilowo tylko

* Czytamy w *Nordd. A. Z.*: Donoszą drogą telegraficzną z Trianon, iż w procesie Bazaine'a słuchany był 21 b. m. p. Juljusz Favre, jako świadek, przyczem następujące zeznanie jego sprawiło żywe wrażenie. Juljusz Favre zeznał co do układów pomiędzy nim i księciem Bismarckiem w Ferrières, iż ten ostatni zapytał go, czy jest zupełnie pewnym posłuszeństwa marszałka Bazaine'a względem rządu obrony narodowej? I gdy pytanie to zadziwiło go, książę Bismarck dodał, iż ma zasadny powód do mniemania, że marszałek Bazaine nie jest przychylnie usposobiony względem rządu obrony narodowej.

* Obydwie izby parlamentu wiedeńskiego zajmowały się adresem odpowiadającym na mowę tronową. W izbie panów, projekt adresu zredagowany przez hr. Antoniego Auersperga, a będący tylko parafrazą mowy cesarskiej, przyjęty został bezspornie; jeden tylko członek czuł się w obowiązku wyrazić zastrzeżenie na korzyść konkordatu z powodu reform projektowanych w prawodawstwie dotyczącem wyznań. Projekt adresu izby deputowanych, którego ułożenie pozostawiono p. Herbst'owi kładzie główny nacisk na potrzebę bezzwłocznego i stanowczego zaprowadzenia tych reform a żeby wolność sumienia była popieraną energicznie przeciw władzom duchownym i żeby zwierzchnictwo państwa było ustrzeżone od wszelkich zamachów." Projekt ten nie został jeszcze przegłosowanym, lecz zostanie utrzymanym niezawodnie, pomimo że prawa strona izby zamierza walczyć przeciw niemu. Ta frakcja wystąpiła z wnioskiem, na którym wiele sobie zakłada a który istotnie może sprawić nie mały kłopot jej politycznym przeciwnikom. Zaproponowała bowiem ustanowienie komisji śledczej, przeznaczonej do wyszukania przyczyn ostatniego przesilenia ekonomicznego i finansowego. Wiadomo iż większa część osobistości znaczniejszych należących do stronnictwa centralistów, zostało skompromitowanych silnie w przedsiębierstwach giełdowych, które spowodowały owo przesilenie — rozumie się przeto, iż wielce szkodliwem byłoby dla tej frakcji ujawnienie publiczne i szczegółowe tych finansowych zagmatwań, w których członkowie jej brali mniej więcej znaczny udział — więc tedy śledztwo proponowane dostarczy może przeciwnikom niemieckich centralistów sposobność poniżenia ich moralnej godności w oczach kraju, dotkniętego tak okropnie pzez nadużycia ażioterstwa. Lecz z drugiej strony przewidywać można, iż federaliści utracą wkrótce zdobyte korzyści, skoro połączą się z ultramontanami przeciwko prawom o wyznaniach, które ministerjum zamierza przedstawić w parlamencie.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 20 listopada. Ajencja Havas* donosi, że ministrowie pozostaną na swych stanowiskach, dopóki nie odbędą się obrady nad interpelacją środka lewego w przedmiocie nie zwołania kolegjów wyborczych dla odbycia wyborów dodatkowych. Powiadają, iż książę Broglie będzie miał poleconem sobie utworzenie nowego gabinetu.

* *Paryż, 21 listopada.* Dzisiejszy *Moniteur* podaje wiadomość, iż hrabia Chambord już od tygodnia przebywa we Francji i zamieszkał niedawno w zamku Dampierre, w departamencie Sekwany i Oazy. Oprócz tego *Moniteur* donosi, iż hr. Chambord przyjmował znaczną liczbę swych stronników. Pobyt jego we Francji nie ma jednak żadnego politycznego charakteru.

* *Paryż, 22 listopada. Ajencja Havas* podaje wiadomość, iż nowe ministerstwo ukonstytuowanem zostanie prawdopodobnie już w ciągu dnia dzisiejszego. Książe Broglie, p. Magne i kilku innych dotychczasowych ministrów pozostaną członkami gabinetu. Ambasadorowie i posłowie mocarstw zagranicznych wyrazili życzenie złożenia marszałkowi Mac-Mahonowi powinszowania i przyjmowani będą przezeń w poniedziałek.

* *Karlsruhe, 20 listopada.* Sejm otwarty został dziś przez wielkiego księcia osobiście.

* *Haga, 20 listopada.* Minister kolonij, p. Fransen van de Putte wystosował list do izby drugiej w przedmiocie zawikłań z Atchinem i oświadczył, iż wojna z atchinami doprowadzi do poddania kraju tego pod zwierzchnictwo Niderlandów. Atchinowi pozostawioną będzie jednak samoistna administracja i rząd nie ma bynajmniej zamiaru poddania bezpośrednio Atchinu pod panowanie Niderlandów.

* *Madryt, 20 listopada. Politica* podaje wiadomość, iż usiłowaniom posła angielskiego, p. Layard udało się nakłonić posła amerykańskiego do odroczenia przygotowanego już wyjazdu swego z Madrytu.

* *Madryt, 21 listopada.* Podług otrzymanych tu wiadomości, powstańcy w Kartaginie postanowili poddać się rządowi. Skutkiem tego rząd madrycki byłby w stanie rozporządzenia eskadrą, znajdująca się pod Kartaginą i użycia takowej ewentualnie w zawikłaniach wyniknąć mogących z sprawy statku „Virginius." Powiadają, iż powstańcy ze względu na wspomnianą okoliczność oświadczyli gotowość poddania się. Należy czekać na potwierdzenie tej wiadomości.

* *Londyn, 21 listopada.* Podług otrzymanych tu wiadomości z przylądka Coast-Castle z dnia 31 października, wojska angielskie napadły dnia 27 t. m. na aszantów w pobliżu Dunquch i spaliły ich obóz. Wykonano rekonesans aż do Abrakampra i wzięto znaczną liczbę aszantów do niewoli.

* *Waszyngton, 19 listopada.* W sferach pozostających w blizkich stosunkach z rządem powiadają, iż w przedmiocie wyspy Kuby będzie można uniknąć wojny.

* *Nowy-Jork, 21 listopada.* Panuje tu zdanie, iż w kwestji statku „Virginius" nastąpi porozumienie z Stanami Zjednoczonemi bez wojny. Prezydent Grant oświadczył się na korzyść udzielenia rządowi hiszpańskiemu zwłoki dla umożebnienia mu dania koniecznego zadośćuczynienia i że należy mieć wzgląd na okoliczność iż w tej chwili Hiszpanja nie jest w stanie zasięgnięcia dostatecznych informacji co do znieważenia Stanów Zjednoczonych dla udzielenia należytego zadośćuczynienia.

* **Roślina Jute w Indjach Wschodnich.** Roślina ta, znana w botanice pod nazwą *Corchorus olitorius* i *Corchorus capsularis*, ma dla przemysłu bardzo ważną doniosłość, zwłaszcza od niedawnego czasu, odkąd rozpowszechnienie i używanie tej rośliny zaczęło przybierać olbrzymie rozmiary. Uważamy za stosowne przytoczyć o takowej niektóre wiadomości poczerpnięte z dziennika *Globus*.

Włóknista ta roślina, uprawiana jest najwięcej w Bengalu, gdzie ją sieją corocznie, tak jak u nas len i konopie, do których ma ona wielkie podobieństwo, a po upływie stu dni po zasiewie, już ją zbierają. Krajowcy robią z włókien tej rośliny tkaniny na suknie i na worki tak zwane *Gunny bags*, używane do opakowania ryżu, cukru, bawełny, kawy i t. p. Jak dalece zwiększył się popyt na tę roślinę, można sądzić z tego, że wywóz takowej z samej Kalkuty wynosił w 1872 r. sześć miljonów centnarów.

Godnem jest uwagi, że włókna te nie zbyt dawno wyrobiły sobie prawo obywatelstwa na europejskim targu handlowym; i tak np. nadaremnie kompanja wschodnio-indyjska starała się w końcu zeszłego stulecia zwrócić uwagę kupców europejskich na ten produkt: niechcieli oni zająć się handlem takowego i zaledwie w drugim dziesiątku bież. wieku rozpoczęto w Abingdonie (w Oxfordshire) wyrabiać z tych włókien tkaninę i używać ich w połączeniu z przędzą wełnianą do wyrobu kobierców. Od tego czasu zaczyna się nowa era dla rośliny *Jute*: użycie jej w Europie jest zapewnione. Z początku założono fabrykę w Holandji dla wyrobu różnych tkanin z tej rośliny, następnie w Anglji, Francji, i nareszcie w 1861 roku w Niemczech.

Dotąd jeszcze Kalkuta jest głównym składem tej rośliny, skąd takowa za pośrednictwem niemieckich domów handlowych bywa transportowaną po całej kuli ziemskiej; i tak: w roku 1852 wywieziono 170,022 wańtuchów (każdy po 300, 350 i 400 funtów), w roku 1869 wywóz wynosił do 987,314, w roku 1870—1,377,165, i w r. 1871—1,891,912 wańtuchów.

Jakie zaś państwa i kraje przyjmują w tem udział, najlepiej wykazują następujące liczby:

W roku 1872 użyto tej rośliny w Europie i Ameryce 4,926,000 centnarów, za sumę 50,112,000 talarów. Z tej ogólnej ilości przypada na stały ląd europejski 750,000 centnarów, za 9,000 000 talarów, na Amerykę 1, 176,000 centnarów, za 14,112,000 talarów; reszta zaś, wynosząca 3,000,000 centnarów, przypada na Wielką Brytanję.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa dnia 12 (24) listopada.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSIKCH. — We środę,— *w teatrze wielkim:* dramat **Dalila;** we czwartek,—*w teatrze wielkim:* opera komiczna **Duch wojewody,**—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Biały gwoździk, Drzemka pana Prospera;** w piątek,—*w teatrze wielkim:* trajedja **Otello;** w sobotę,—*w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna,**— *w teatrze rozmaitości:* komedje 1-y raz, **Akrobata, Marionetki Justyna, Hans Jurga;** w niedzielę,—*w teatrze wielkim:* opera **Ernani,**—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Akrobata, Księżna Jerzowa.**

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w poniedziałek, trajedja w 5-ciu aktach (8-u obrazach), **Otello.** — Początek o godzinie 7 i pół.— *Jutro*, we wtorek, opera komiczna **Życie paryzkie.** — *Wczoraj*, było osób 796.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we wtorek, komedje **Marionetki Justyna, Miód kasztelański.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Wczoraj*, było osób 431.

GABINET. ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 8-ej.—Wejście kop. 15.

Przyjmowanie chorych.

w klinikach uniwersyteckich, mieszczących się w szpitalu Dzieciątka Jezus (wejście przez bramę od ulicy Brackiej).

Choroby zewnętrzne, prof. *Kosiński*, od godziny 9 do 10 1/2, we środy i soboty.

Choroby wewnętrzne, prof. *Andrejew*, od godz. 11 1/2 do 1-ej we wtorki i piątki.

—

Przyjmowanie chorych przychodnich na poradę bezpłatną

„w szpitalu Dzieciątka Jezus"

(wejście przez drzwi główne od placu Dzieciątka Jezus)

Choroby wewnętrzne: Dr *Pogorzelski* każdodziennie od godziny 9 do 10 rano.

Choroby zewnętrzne: Dr *Orłowski* każdodziennie od godz. 10 do 11 rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

Dr *Orłowski* we wtorki, czwartki i soboty od godziny 11 do 11 1/2 rano.

Dr *Wszebor* w poniedziałki, środy i piątki od godziny 11 do 11 1/2 rano.

—

Przyjmowanie chorych

„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski.*

* W dniu 11 (23) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 34, wyzdrowiało 42, umarło 5, pozostało 1699 (mężczyzn 854, kobiet 845), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 181 kobiet 159.

Przyjechał:—Hrabia *Kossakowski*, z gubernji kowieńskiej.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnant *Szestakow*, do St. Petersburga; — jenerał-major *Kur.akow*, do Pińczowa; — rzeczywiści radcy stanu: *Koniar*, do St. Petersburga *Gołowin*, do Suwałk.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

12 dnia (24) Listopada 1873 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal. . . .	2 m.	111	30	111	—
" . . . . " " . . .	8 d.	111	15	110	85
Gdańsk . . . . " " . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—			
Londyn . . . 1Ft. Szter. . .	3 m.	7	46	7	44
"	kr. ter.	7	46	7	44
Paryż . . . . 300 Frank. . .	10 d.	89	40	89	10
"	"	89	40	89	10
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	97	50	97	5
" . . . à vista . . .		98	25	—	—
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	—	—	98	25
" . . . . " " . . .	3 d.	—	—	—	—
Moskwa . . . " " . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	142	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		94	—	93	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztuke		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	75	—	—
Akcje " " po 500 rs.		—	—	75	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		102	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		95	—	93	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		240	—	230	
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		125	—	24	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .				—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .			—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	50	94	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	40	93	10
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		92	95	92	65
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		89	45	89	15
" " " II Serja . .		88	45	88	15
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	55	79	25
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		97	—	96	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	75	101	25
" Sierpniowe za rs. 100		—	—	101	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		159	—	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100 . . .		156	50	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		105	50	105	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 68 1/2.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. 11 1/2.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.—k. 73 1/2.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs.— k. 33 1/3.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 92 1/2.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 6620.

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz Wszech Rossji Król Polski

& & &

wiadomo czynimy, że

Sąd Kryminalny w Warszawie

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Wydział I. Działo się w Warszawie na posiedzeniu Sądu Kryminalnego d. 4 (16) Września 1873 roku.

Obecni:
Zawadzki Sędz. Prezyd.
Nowakowski Sędzia.
Ateński Asesor.
Łutostański P. Prokur.

(podp.) Nowakowski
(podp.) Zakrzewski P. Pisarz

W sprawie przeciwko:

1. Marjannie Moczarskiej lat 46, córce Marcina i i Barbary służącej, rodem z Hamburga.

2. Stefanowi Łastowickiemu, lat 36, b. urzędnikowi synowi Jana i Ludwiki, ostatecznie w Warszawie.

3. Aleksandrze Stalenberg lat 63 wyrobnicy, córce Antoniego i Marji, rodem z miasta Pińska, a ostatnio w Warszawie.

4. Małgorzacie Strzałkowskiej lat 46, córce Łukasza i Marjanny rodem z miasta Budzynia, wyrobnicy.

5. Manasowi Hersz Dyktorowi, lat 30, synowi Abrachama i Frajndli, rodem z Warszawy, czapnikowi.

6. Franciszce Mieczkowskiej, lat 73, córce Jana i Agnieszki, przy dzieciach w Warszawie, rodem z miasta Opoczna.

7 Bercie Markowskiej, lat 63, pannie służącej, rodem z Prus.

8. Iwanowi Mikołajew, lat 53, stróżowi z Warszawy.

9. Andrzejowi Makowskiemu, lat 48, synowi Andrzeja i Konstancji, wyrobnikowi, rodem z Warszawy.

10. Konstantemu Miskiewiczowi, lat 33, synowi Teofila i Antoniny slósarzowi zakładów fabrycznych Drogi Żelaznej Warszawsko Wiedeńskiej rodem z Warszawy.

11. Chanie Jencie Morel, lat 30, córce Izraela i Ejdli, rodem z miasta Szydłowca, słudze z Warszawy.

12. Piotrowi Rzepczyńskiemu, lat 43, czeladnikowi stolarskiemu, z Warszawy.

13. Frymecie Rozenband, lat 33, córce Abrachama i Nysli, przy familji w Warszawie zamieszkałej.

14. Marjannie Leszniewskiej, lat 52, służącej, córce Tomasza i Marjanny, z Warszawy.

15. Wilhelmowi Szefel, lat 45, synowi Franciszka i Magdaleny, stróżowi domu, w Warszawie.

16. Abrahamowi Szpajzesal, lat 59, synowi Zacharjasza i Frajdy, rodem z Warszawy.

17. Marjannie Biarda, lat 39, córce Franciszka i Marjanny, służącej z Warszawy.

18. Ludwikowi Rusieckiemu, lat 27, synowi Aleksandra i Marjanny ze wsi Kozłów, gubernji Lubelskiej, uczniowi szkół.

19. Dawidowi Pakszwer, lat 43, wyrobnikowi, z Warszawy.

20. Dyonizemu Referowskiemu, lat 48, synowi Ludwika i Józefy, rodem z miasta Nowego-Dworu, zamieszkałemu w Warszawie.

21. Wilhelminie Rogosz, lat 27, córce Pawła i Anny, służącej, z Warszawy.

22. Marjannie Kwiatkowskiej, lat 42, córce Jana i Julji, służącej, rodem z Warszawy.

23. Józefowi Kronszt, lat 27, synowi Józefa i Konegundy telegrafiście z Warszawy.

24. Ignacemu Kosobudzkiemu, lat 30, synowi Józefa i Innocencji z Wiszniewskich b. studentowi Szkoły Głównej Warszawskiej, rodem ze wsi Krzeczkowa, gubernji Płockiej.

25. Jakóbowi Kozłowskiemu, lat 45, synowi Andrzeja i Zofji, rodem ze wsi Guzłowa, wyrobnikowi, z Warszawy.

26. Wojciechowi Zakrzewskiemu, lat 33, synowi Michała i Katarzyny, rodem ze wsi Kobyłka, wyrobnikowi, z Warszawy.

27. Marjannie Domańskiej, lat 36, córce Wawrzyńca i Marjanny, rodem z miasta Łęczycy, służącej z Warszawy.

Wszystkim o samowolne opuszczenie kraju obwinionym, z wolności odpowiadającym, przy obronie z Urzędu, pod wyrok w I-ej Instancji przychodzącym.

Sąd Kryminalny etc.

Po przywołaniu sprawy na jawne posiedzenie Sądu, przedstawienie jej stanu przez Sędziego Referenta, wysłuchaniu obrony, oraz wniosków Prokuratora Królewskiego zgodnie z temiż,

zważywszy:

Że w 27-miu pod łączne osądzenie przychodzącym sprawach, przeciwko osobom obwinionym o samowolne opuszczenie kraju, z naoesłanych przez władze policyjne dowodów, okazuje się, iż samowolnie wydaliły się z kraju niewiadomo dokąd i w jakim celu.

1. Marjanna Moczarska w r. 1867,
2. Stefan Łastowiecki w r. 1869,
3. Aleksandra Stalenberg w r. 1863,
4. Małgorzata Strzałkowska w r. 1868,
5. Manas Hersz Dyktor w r. 1865,
6. Franciszka Mieczkowska w r. 1867,
7. Berta Markowska w r. 1864,
8. Iwan Mikołajew w r. 1869,
9. Andrzej Makowski w r. 1867,
10. Konstanty Miskiewicz w r. 1864,
11. Chana Jenta Morel w r. 1865,
12. Piotr Rzepczyński w r. 1866,
13. Frymeta Rozenband w r. 1867,
14. Marjanna Leszniewska w r. 1869,
15. Wilhelm Szefel w r. 1868,
16. Abraham Szuajzesal w r. 1869,
17. Marjanna Biarda w r. 1869,
18. Ludwik Rusiecki w r. 1869,
19. Dawid Pakszwer w r. 1869,
20. Dyonizy Referowski w r. 1869,
21. Wilhelmina Rogosz w r. 1869,
22. Marjanna Kwiatkowska w r. 1869,
23. Józef Kronszt w r. 1869,
24. Ignacy Kosobudzki w r. 1863,
25. Jakób Kozłowski w r. 1867,
26. Wojciech Zakrzewski w r. 1869,
27. Marjanna Domańska w r. 1869,

zważywszy:

Że czynione przez władze policyjne w pismach publicznych wezwania tych osób do powrotu w terminie sześciotygodniowym żadnego skutku nie odniosły.

zważywszy:

Że Sąd Kryminalny w Warszawie po uznaniu ich nieobecności i po uzyskaniu od JW. Hrabiego Namiestnika Królestwa zezwolenia na dalsze przeciw nim postępowanie, w zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu daty 25 Kwietnia (7 Maja 1850 r. oraz postanowienia b. Rady Administracyjnej daty 16 (28) Października 1856 r. przez trzykrotne w trzy tygodniowych przerwach ogłoszenia w Gazecie rządowej „Dziennik Warszawski" zwanej mianowicie Nr. 57, 74, i 91 z r. 1872, oraz jednokrotne w Dziennikach gubernialnych: Warszawskim Nr. 18. Kaliskim Nr. 12, Petrokowskim Nr. 14, Kieleckim Nr. 13, Radomskim Nr. 13, Lubelskim Nr. 19, Siedleckim Nr. 13, Płockim Nr. 13, Łomżyńskim Nr. 12, Suwałkskim Nr. 12 z r. 1872 pod skutkami art. 340, i 341 K. K. zagrożonemi, wzywał ich, aby w ciągu roku jednego, licząc od daty ostatniego ogłoszenia w Dzienniku Warszawskim, do kraju zgłosiły się, lub powody swej nieobecności wykazały. Gdy zaś i te ogłoszenia skutku nie osiągnęły, więc nieposłusznych zagrożonemi skutkami kar dotknąć wypada.

zważywszy:

Że koszta sądowe dla niewykazanego majątku obwinionych umorzeniu ulegają.

Z tych zasad:

Sąd Kryminalny etc.

1. Marjannę Moczarską,
2. Stefana Łastowieckiego,
3. Aleksandrę Stalenberg,
4. Małgorzatę Strzałkowską,
5. Manasa Hersza Dyktor,
6. Franciszkę Mieczkowską,
7. Bertę Markowską,
8. Iwana Mikołajew,
9. Andrzeja Makowskiego,
10. Konstantego Miskiewicza,
11. Chanę Jentę Morel,
12. Piotra Rzepczyńskiego,
13. Frymetę Rozenband,
14. Marjannę Leszniewską,
15. Wilhelma Szefel,
16. Abrahama Sznajzesal,
17. Marjannę Biarda,
18. Ludwika Rusieckiego,
19. Dawida Pakszwera,
20. Dyonizego Referowskiego,
21. Wilhelminę Rogosz,
22. Marjannę Kwiatkowską,
23. Józefa Kronszt,
24. Ignacego Kosobudzkiego,
25. Jakóba Kozłowskiego,
26. Wojciecha Zakrzewskiego i
27. Marjannę Domańską,

Za samowolne wydalenie się z kraju ojczystego z art 340, 341, 24, 25, 26, 31. 32, K. K. i Najwyższego Ukazu daty 30 Sierpnia (11 Września 1864 r. na pozbawienie wszelkich praw, a w razie następnego powrotu na osiedlenie na zawsze w Syberji skazuje. Koszta umarza wyrokiem w I Instancji.

(podp.) Nowakowski.
(podp.) Zakrzewski P. Pisarz.
Zalecamy i rozkazujemy etc.
(podp.) Nowakowski.
(podp.) Zakrzewski.

Sąd Kryminalny nadto zastrzega, iż skazanym służy jeszcze trzechmiesięczny termin do usprawiedliwienia się, a tem samem i do odwołania się do Sądu, wyższego w której to drodze zasady usprawiedliwiające ich nieobecność rozpoznawane i przyjęte być mogą.

Za zgodność świadczę Rębalski Podpisarz.

N. D 5944. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 3 Marca r. b. otrzymał prośbę od cudzoziemca Wegnara o wydanie mu 10-letniego przywileju na sposób hartowania szrub.

N. D. 5923. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. d. 31 Marca r. b. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudziemcowi K. Wegner 10-letniego przywileju na udoskonalony sposób hartowania szrub.

N. D. 5925. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w dnin 29 Marca r. b. otrzymał prośbę od p. Rejssa o wydanie cudzoziemcowi Krauze 5-letniego przywileju na sposób otrzymywania gozolinowego gazu.

N. D. 5939. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 13 Marca r. b. otrzymał prośbę od Asesora Kolegialnego Permykina o wydanie mu 10-letniego przywileju na buksy i dzwona do kół wagonowych dróg żelaznych.

N. D. 5936. *Departament Handlu i Rękodzieł*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 16 Marca r. b. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Bummer 3-letniego przywileju na udoszonalonej budowy dzwigniową szrubową prasę:

N. D. 5929. *Departament Handlu i Rękodzieł*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 26 Marca r. b. otrzymał prośbę od inżenier technologa Jarkowskiego o wydanie mu 10-letniego przywileju na poduszki z wałkami do osi taboru ruchomego dróg żelaznych.

N. D. 5928. *Departamen Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 27 Marca r. b. otrzymał prośbę od p. Rejsa o wydanie cudzoziemcowi Flinsch 3-letniego przywileju na maszynę do nasypywania tytoniu w kapciuchy i zakrywnia takowych.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 6846. *Sąd Pokoju w Radiejewie.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie do pierwiastkowej regulacji hypoteki

1. Nieruchomość w osadzie Radiejewie pod Nr. 76 przy ulicy Toruńskiej położonej a składającej się: a) z domu frontowego murowanego, b. spichrza murowanego pod dachówką, c) bramy wjazdowej, i placu na którym też zabudowania stoją, do Szymona Mośkiewicza.

2. W teritorjum osady Radiejewa, a) ogrodu położonego między gruntami, b) Zgromadzenia Księży Franciszkanów, i gruntami małżonków Trybyszewskich, a ciągnącego się od traktu Włocławskiego, do gruntów małżonków Nowakowskich. b) gruntu zagonów trzydzieści w miejscowości Surowy dór zwanej, ciągnącego się od granicy Biskupskiej do rowu. c) gruntu trzynaście zagonów, i kawałka łączki, między gruntami Leonarda Nowakowskiego, i Marcina Burczyńskiego położonych. d) gruntu dwadzieścia sześć zagonów, pomiędzy gruntami po Franciszkańskiemi, Mielcarka, i Siewierskiej położonych, do Antoniego i Zuzanny małżonków Trybyszewskich należących. Uwiadamia interesantów że takowa nastąpi co do pierwszej w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. a co do drugiej w dniu 23 Maja (4 Czerwca) t. r. w Sądzie Pokoju w Radiejewie. Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się Ostrzega ich oraz, że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej. Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregolwiek z interesantów na karę od rs. jeden kop. pięćdziesiąt do rs. 7 kop. 50 skazany zostanie i podług art. 150 t. p. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli. Ogłoszenie decyzji jakie w skutek aktów regulacji wydane będą nastąpi względem pierwszej na dniu 22 Lutego (6 Marca) a względem drugiej, na dniu 27 Maja (8 Czarwca) 1874, i od tegoż dnia czas odwoływania się od niej upływać zacznie. Interesanci przeto bez dalszego wezwania w tych że dniach przytomnemi być powinni.

Osada Radiejew d. 6 (18) Listopada 1873 r.

M. Shibowski.

N. D. 6732. *Sąd Pokoju w Biełgoraju Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki następujących nieruchomości:

1⁰ a) domu drewnianego z zabudowaniami i placem przy ulicy Nadstawnej pod Nr. pol. 323;

b) pół ćwiartka gruntu pomiędzy miedzami wdowy Anny Rapczyńskiej i Andrzeja Matrasia;

c) dwóch ogrodów pomiędzy miedzami Marjanny Stempurowej i Pawła Króla;

d) ogrodu pomiędzy miedzami wdowy Malinowskiej i Anny Szczurkowskiej;

e) ogrodu pomiędzy nieruchomościami Jana Kucharskiego i Szarańczuków;

f) półtora ogrodu łącznego nazwanego „Łada" pomiędzy nieruchomościami Jakubowskiej i Zofji Wójcikowej;

g) nieruchomości pod Nr. pol. 276 przy ulicy Krzyżowej, własnych Pawła i Katarzyny Małysów.

2⁰ Placu pod Nr. pol. 86 przy ulicy Morowej własnego Wojciecha Drzewy.

3⁰ Nieruchomości pod Nr. pol. 87 przy ulicy Morowej, własnej Walentego i Konstancji małżonków Kostowieczów.

4⁰ Nieruchomości pod Nr. pol. 154 przy ulicy Tarnogrodzkiej, własnej Jana i Elżbiety małżonków Kucharskich.

5⁰ Części osady włościańskiej we wsi i gminie Babice pod Nr. tabeli likwidacyjnej 157/131 położonej, zawierającej sześć morgów gruntu, chałupę oraz stodołę drewnianą, własnej Daniła Rybałta.

6. Osady włościańskiej we wsi Zamchu, gminie Babice pod Nr. tabeli likwidacyjnej 125/100 położonej, własnej Piotra Stradomskiego.

Od pozycji pierwszej do czwartej włącznie w mieście Biełgoraju położonych. Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 16 (28) Lutego 1874 roku. Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie umocowanego stawili się, żądania swe i wnioski do aktu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowaduiające zaopatrzyli się pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 prawa z roku 1818 o hypotekach przepisanemi.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek regulacji nastąpi, dopełnione będzie w d. 22 Lutego (6 Marca) 1874 roku i od tego dnia, czas do odwołania się od takowej upływać zacznie.

Biełgoraj d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1873 r.

Podsędek J. Skawiński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6571. *Zarząd Pałaców Cesarskich w Warszawie.*

Podaje niniejszem do powszechnoj wiadomości, że w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. o godzinie 11-ej z rana w biurze Zarządu Pałaców Cesarskich w Łazienkach, odbędzie się licytacja na dostawę w ciągu roku 1874 opału na potrzeby tegoż Zarządu w przybliżonej ilości. to jest: drzewa sosnowego sążni półkubicznych 1,500 trzymających po stóp 108 od ceny rs. 5 k. 75 za sążeń; drzewa olszowego sążni całokubicznych 100 trzymających po stóp 216 od ceny rs. 13 kop. 50 za sążeń i węgla kamiennego korcy 700 trzymających wagi po sześć pudów korzec. od ceny rs. 1 kop. 20 za korzec.

Do licytacji dopuszczeni będą ci tylko konkurenci, którzy przedstawią ustanowione dowody na prawo prowadzenia handlu, odbywać się zaś ona będzie głośno i rozpocznie się od cen wyżej oznaczonych. Ci zaś z konkurentów, którzy niestawią się na licytację, mogą przedstawić lub przysłać do Zarządu Pałaców zapieczętowane deklaracje napisane na papierzestemplowym ceny k. 30 adresowane na imie Zarządzającego Pałacami i z nadpisem na kopercie: „Deklaracja do licytacji na dostawę opału".

Deklaracje te należy przedstawić nie później jak na godzinę 11-ą z rana jako terminu wyznaczonego do licytacji. Napisane zaś być winne w języku ruskim podług wzoru jednocześnie w Dzienniku Warszawskim ruskim i w Gazecie Policyjnej podanego, nadto wyraźnie, bez wszelkich skrobań i poprawek. Rozpieczętowanie deklaracji nastąpi niezwłocznie po ukończeniu licytacji głośnej. Konkurenci zgłaszający się bądź osobiście, bądź też przez podanie deklaracji obowiązani jednocześnie przedstawić jako kaucję sumę rubli 2,170 w gotowiźnie lub dozwolonemi przepisami biletami kredytowych instytucji podług ustanowionego na kaucję kursu.

Warunki szczegółowe mogą być przeglądane i czytane w biórze Zarządu Pałaców codziennie z wyjątkiem dni świątecznych i niedzielnych, od godziny 9-ej z rana do 3-ej po południu.

Warszawa d. 26 Paźd. (7 Listopada) 1873 r.

Zarządzający Pałacami, Szambelan.
Rzeczywisty Radca Stanu Muchanow.

N. D. 6598. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godz. 12 w południe odbędzie się w Sali licytacyjnej Magistratu licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie t. j. od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 do tegoż dnia i M-ca 1875/6 r. wydzierżawienie posesji № 3031/2 w Warszawie położonej na rzecz zaległych p datków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 316 wyraźnie rubli srebrem trzysta szesnaście rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. sr. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 31 k. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję № 3031/2 w Warszawie położoną na lat dwa to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 do tegoż dnia i Mca 1875/6 r. ofiarując za takową dzierżawę rs N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. 31 k. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem d. M-ca . . i roku . . (podpisać wyraźnie Imie i Nazwisko).

Warszawa d. 27 Paźdz. (8 Listopada) 1873.

N. D. 6727. *Magistrat Miasta Warszawy.*

W dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na jednoroczne od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 r. do tegoż dnia i miesiąca 1874/5 wydzierżawienie posesji Nr. 1091a. przy ulicy Twardej w Warszawie położonej od sumy dzierżawnej na rs. 500 wyraźnie rubli srebrem pięćset rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje napisane na stęplu ceny kop. 75 podług wzoru niżej zamieszczonego; a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 12. które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której, podejmuję się zadzierżawić posesję Nr 1091a. przy ulicy Twardej w Warszawie położoną, na rok jeden od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 do tegoż dnia i miesiąca 1874/5 roku ofiarując za takową dzierżawę Rs NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m Warszawy, vadium w ilości rsr. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia . . . miesiąca roku N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1873 r.

N. D 6522. *Izba Skarbowa Lubelska.*

Ogłasza niniejszym, że na mocy Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu w dniach niżej wyrażonych, o godzinie 12 ej w południe w Sali Prezydjalnej tejże Izby odbywać się będą licytacje na sprzedaż następujących majątków poduchownych położonych w gubernji Lubelskiej

a) 17 (29) Grudnia 1873 r. na sprzedaż osobom wyznania prawosławnego.

1. Poduchownego folwarku Rury ś-go Ducha położonego pod miastem Lublinem zawierającego przestrzeni mórg 221 prętów 242 miary nowopolskiej od sumy szacunkowej rs. 7155 (siedmiu tysięcy stu piećdziesięciu pięciu).

2) Majątku poklasztornego Mentów położonego w powiecie Lubelskim mającego przestrzeni (łącznie z lasem) mórg 879 prętów 85 od sumy rs. 31,240 (trzydziestu jeden tysięcy dwiestu czterdziestu), w którem włościanie mnają pastwisko i służobność leśną.

3) gruntów poproboszczowskich położonych we wsi Batorzu, powiecie Janowskim zawierających przestrzeni mórg 227 pr, 255 od sumy rs. 2962 (dwóch tysięcy dziewięciu set sześćdziesięciu dwóch), i

b) 18 (30) Grudnia 1873 r. na sprzedaż wszystkim bez różnicy osobom pragnącym mieć udział w licytacji:

1) Części gruntów po kapitulnych położonych na przedmieściu Czwartek pod miastem Lublinem mających przestrzeni mórg 55 prętów 160, łącznie z znajdującą się na tychże gruntach cegielnią, od sumy rs. 1994 (tysiąca dziewięciuset dziewięćdziesięciu czterech).

2) Części Zaprzerwana należącej do majątku poduchownego Bystrzejowice, położonegS w powiecie Lubelskim zawierającej przestrzeni morgów 186 pr. 123, od sumy rs. 4660 (czterech tysięcy sześciuset sześćdziesięciu), i

3) Części Łanek, Majkowski, należącej do tegoż majątku Bystrzejowice, zawierającej przestrzeni mórg 48 pr. 135 od sumy rs. 1,210 (tysiąca dwustu dziesięciu).

Oprócz licytacji głośnej, dozwala się konkurentom podawać deklaracje piśmienne opieczętowane, które powinny być złożone do godziny 12-ej z rano, dnia do licytacji wyznaczonego.

O kupno pierwszych 3-ch majątków mogą się ubiegać tylko osoby pochodzenia ruskiego, wyznania prawosławnego a z osób wyznania protestanckiego, tylko te osoby również ruskiego pochodzenia które zostają albo zostawały w służbie rządowej, wojennej, albo cywilnej, do kupna zaś gruntów na przedmieściu Czwartek dopuszczeni będą wszyscy bez wyjątku ruscy poddani.

Vadium do licytacji powinno być złożone w ilości $^1/_{10}$ części sumy szacunkowej, albo gotowizną, albo w listach likwidacyjnych, albo też w innych listach rządowych z właściwemi kuponami, licząc w nominalnej ich wartości.

Szczegółowe warunki, opisy, rejestra pomiarowe wszystkich pomienionych folwarków, można widzieć w biórze Lubelskiej Izby Skarbowej w godzinach biurowych.

N. D. 6731. *Trybunał Cywilny w Radomiu.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 3 (15) Grudnia 1873 r. o godz. 10 z rana w biórze Prezesa Trybunału tutejszego przez opieczętowane deklaracje odbędzie się licytacja in minus od cen za pretium fisci ustanowionych na dostawę w ciągu roku 1874 to jest od dnia 1 (13) Stycznia t. r. po tęż datę 1875 r., dla Trybunału tutejszego, Sądu Policji Poprawczej, Sądu Pokoju i Archiwum Akt Dawnych w Radomiu, drzewa opałowego w sążniach, świec stearynowych, łojowych, papieru, kopert, druków, oraz innych materjałów i potrzeb Kancelaryjnych, co do ilości ceny i gatunku bliżej w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Ilość vadjum na dotrzymanie licytacji ustanawia się na rs. 127 kop. 50.

Vadjum to wniesione być powinno w gotowiznie, lub w listach zastawnych, albo też w innych papierach publicznych na kaucje według obowiązujących przepisów przyjmowanych, do Kasy Gubernialnej Radomskiej a kwit dołączony być winien do deklaracji.

Deklaracje składane być mają do d. 3 (15) Grudnia r. b. godz. 10 z rana, w biórze Prezesa Trybunału Cywilnego w Radomiu na ręce tegoż Prezesa, później bowiem złożone przyjmowane nie będą.

Deklaracje powinny być napisane, a przynajmniej podpisane własnoręcznie, a w każdym, razie jasno, wyraźnie bez poprawek, z wyrażeniem cyfr literami.

Utrzymujący się przy licytacji poniość będzie obowiązany koszta ogłoszeń licytacji, oraz koszta papieru stemplowego do spisania kontraktu.

Warunki uskutecznić się mających dostaw, oraz wzór do deklaracji przejrzane być mogą codziennie w godzinach biórowych u Sekretarza Trybunału tutejszego.

Radom d. 1 (13) Listopada 1873 r.

Prezes, Michelis.
Sekretarz, I. Wąsowicz.

N. D. 6387. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szai Ejzenbetha handlującego w Warszawie w domu pod Nr. 2236B zamieszkałego, a zamieszkanie prawn w do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kirszrota Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Kr. Pol. w Warszawie pod Nr. 663/4/5 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 450 z procentem 6% od 15 Sierpnia n. s. 1871 r. i kosztów od Kazimiry Guzowskiej wdowy właścicielki dóbr Osieczek z przyległościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Grójcach położonych tamże zamieszkałej, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 1443 obrane mającej protokółem Aleksandra Gawryłow Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 22 Września (4 Października) 1871 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia i zajęte zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Osieczek z przyległościami składające się 1. wsi i folwarku Osieczek, 2. z przynależytości Daszówka, 3. Przekory, 4. z folwarku niemającego nazwiska, 5. z folwarku Kazimirów, w parafji Jeziorka, w gminie Konie, powiecie Grójeckim, jurisdykcji Sądu Pokoju w Grójcu guberuji Warszawskiej położone ogólnej rozległości włók około 32 z których morgów 66 prętów 191 w skutek Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. podległo uwłaszczeniu obejmujące, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Kazimiry Guzowskiej wdowy należące i w posiadaniu tejże pozostające, wierzytelnością poszukiwaną hipotecznie obciążone.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

I. Na folwarku Osieczek:

1. Dom mieszkalny z drzewa w węgieł pobudowany w części słomą, a przy okapach gontem kryty o jednym kominie murowanym i jednem wejściu.

2. Ogród fruktowy a przeważnie dziki, sztachetami w części płotem z żerdzi ogrodzony, w którym znajduje się rozmaitych drzew około sztuk osiemset.

3. Kloaka z drzewa o dwóch sędesach.

4. Staw zarybiony, i podwórze nie brukowane.

5. Chałupa drewniana, niewykończona, o jednych drzwiach, dach i komin niewykończone.

6. Chlew drewniany słomą kryty o trzech drzwiach.

7. Chałupa z drzewa w słupy zbudowana, słomą kryta, o jednych drzwiach i jednym kominie murowanym.

8. Studnia cembrowana, nowo robiąca się.

9. Budynek drewniany w słupy, słomą kryty z dymnikami, w którym mieści się chlew, obora i stajnia.

10. Stodoła drewniana w słupy na podmurowaniu kryta słomą i trzciną o dwóch wierzejach i dwóch klepiskach.

11. Stodoła z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamienia, dach trzciną i słomą kryty.

12. Spichrz murowany z cegły palonej, blachą kryty, o jednych drzwiach.

13. Dom, dawniej karczma, z drzewa na podmurowaniu z kamienia słomą kryty o jednych drzwiach i jednym kominie.

14. Chałupa dwojak drewniana słomą kryta o dwojgu drzwiach i jednym kominie murowanym.

15. Czworak drewniany, słomą kryty, z kominem murowanym.

16. Kuźnia drewniana z dachem słomą krytym o jednych drzwiach i jednym kominie murowanym.

17. Chałupa drewniana słomą kryta o jednych drzwiach, i jednym kominie murowanym.

18. Nad rzeką Jeziorką, dwa drewniane młyny gontem kryte, każdy o dwóch gankach w jednym z nich jest komin murowany i przystawiony jest chlewik, obok jest most drewniany.

19. Dom mieszkalny dla młynarza z drzewa, gontem kryty, o dwojgu drzwiach i jednym kominie murowanym.

20. Obora z drzewa, gontem i słomą kryta o trojgu drzwiach.

21. Chlewik pod słomą o dwojgu drzwiach.

22. Stodoła z drzewa, słomą kryta, o jednym klepisku i wierzejach.

23. Lasu z zaroślami jest około trzech włók.

24. W środku lasu jest dom drewniany, deskami kryty o jednym kominie i jednych drzwiach.

25. Dwie ziemlanki z bali.

26. Studnia cembrowana z żurawiem.

II. Przynależytość Daszówka jest w posiadaniu 4-ch uwłaszczonych włościan, zabudowań dworskich tu niema.

III. Przynależytość Przekory jest w posiadaniu 5-iu włościan uwłaszczonych, zabudowań dworskich nie ma.

IV. Na folwarku bez nazwiska są zabudowania.

27. Dom dwojak drewniany, słomą kryty, o jednych drzwiach i jednym kominie.

28. Stodoła drewniana, trzciną kryta o jednych wierzejach i jednem klepisku.

29. Obora drewniana, słomą kryta o trojgu drzwiach.

V. Na folwarku Kazimirów.

30. Chałupa drewniana, słomą kryta. bez kamienia, niewykończona.

31. Stodoła drewniana, słomą kryta o jednym klepisku i jednych wierzejach.

Wedle objaśnienia egzekwowanej dłużniczki folwark ten wypuszczony jest w dzierżawę na lat 6 poczynając od r. 1871 za cenę roczną rs. 150.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż kierującego Józefa Kirszrota Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego którego zamieszkanie jest wyżej wskazane zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Neweckiemu Wójtowi gminy Konie do której to gminy dobra Osieczek należy, we wsi Załęzie powiecie Grójeckim urzędującemu na ręce własne.

2. Józefowi Borowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcu w miejscu urzędowania na ręce własne.

Obydwom w d. 4 (16) Paźdz. 1872 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajęcie tej nieruchomości w d. 6 (18) Paźdz. 1872 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału tutejszego Wydziału I, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia odbywającego w dniu 22 Grudnia 1872 r. (3 Stycznia) 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Kirszrot Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 663/4/5 zamieszkały.

Warszawa d. 19 (31) Paźdz. 1872 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 (31) Paźdz. 1872 r.

R. Linowski.

Po odbyciu w d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1872/3 r. 5 (17) Stycznia i 19 (31) Stycznia 1873 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr Osieczek, Trybunał wyrokiem w tymże dniu wydanym termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 5 (17) Lutego 1873 godzinę 10 rano wyznaczył, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 3000 jaką popierający sprzedaż postępuje.

Warszawa d. 19 (31) Stycznia 1873 r.

R. Linowski.

Termin powyższy do skutku nie doszedł z powodu zaszłych sporów, gdy zaś takowe wyrokiem Sądu Apelacyjnego z d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1873 r. oddalone zostały, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1873 r. nowy termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 18 (30) Maja 1873 roku godzinę 10 rano wyznaczył.

Warszawa d. 1 (13) Maja 1873 r.

R. Linowski.

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia w którym dobra ziemskie Osieczek przygotowawczo popierającemu sprzedaż Obrońcy za sumę rs. 3000, przysądzone zostały, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 18 (30) Maja 1873 r. wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1873 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych swych posiedzeń pod Nr. 549 wyznaczył, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od $^2/_3$ części szacunku taxą biegłych wykryć się mianego.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1873 r.

R. Linowski.

Gdy termin powyższy do skutku nie przyszedł, z powodu zaszłych sporów, następnie wyrokiem Ilacyjnym Trybunału Cywilnego w dniu 15 (27) Sierpnia 1873 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 10 (22) Września 1873 r. godzinę 10 rano wyznaczony został, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 29760 kop. $66^2/_3$ jako $^2/_3$ części szacunku taxą biegłych wykrytego, vadium do licytacji wymagane jest w ilości rs. 2000.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1873 r.

Fr. Betlej.

W terminie powyższym Trybunał Cywilny w Warszawie udzielił dłużniczce trzymiesięczną zwłokę i nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. godz. 10 rano w miejscu zwykłych swych posiedzeń wyznaczył, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 29760 kop. $66^2/_3$ jako $^2/_3$ części szacunku taxą biegłych wykrytego, vadium do licytacji wymagane jest w ilości rs. 2000.

Warszawa d. 10 (22) Września 1873 r.

R. Linowski.

N. D. 6886. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

Na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Lublinie z dat 3 (15) Marca i 26 Września (8 Października) r. b. w drodze ilacji na domaganie się Jana Wyszyńskiego Patrona tutejszego Trybunału kuratora spadku Edmunda Grotthus zapadłych, oszacowanie i sprzedaż w drodze beneficjalnej kolonji w Djakonowie położonej nakazujących, art. 988 i innych K. P. S. wiadomo czyni, że kolonja w Djakonowie parafji i gminie Hrubieszów jurisdykcji Sądu w Hrubieszowie położona do spadku po Edmundzie Grotthus pozostałego należąca na skutek wyż cytowanych wyroków wystawioną zostaje w drodze beneficjalnej na sprzedaż przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie pertraktowaną kolonja ta przez Grotthusa nabyta za aktem urzędowym z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1857 r. przed Rejentem w Hrubieszowie zeznanym, odległa od Hrubieszowa i rzeki spławnej Buga wiorst 6, od Lublina mil 16, graniczy na wschód z wsią Maroczynem i gruntami do Prezesa Towarzystwa Rolniczego Hrubieszowskiego należącemi, od południa z gruntami tegoż Prezesa, z zachodu z łąką jego i gruntami włościan Djakonowa oraz folwarkiem Jakubowka, od północy z gruntami tegoż folwarku i folwarku Kazimierówka, od wschodu granice niekwestyjne obejmuje powierzhni morgów wiedeńskich 77 sążni 542 czyli miary nowopolskiej morgów 79, prętów 150 z czego w gruncie pszennym morgów 70 prętów $87^1/_2$, w ogrodach morgów 2, w łące morgów 7 prętów $62^1/_2$ na niej stoi dom o sześciu stancjach z drzewa pod słomą w stanie złym czynszu Towarzystwu Rolniczemu Hrubieszowskiemu płaci się po kop 40, podatki wynoszą rs. 24 kop. 86, oszacowana rs. 2782 kop 50, wedle taxy daty 4 (16) Maja r. b. wyrokiem z daty dzisiejszej zatwierdzonej sprzedażą kieruje Jan Wyszyński Patron w Lublinie pod Nr. 12 zamieszkały u którego oraz Pisarza Trybunału warunki sprzedaży przejrzane być mogą. Pierwsza publikacja warunków odbędzie się przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie w domu pod Nr. 1 Ratusz zwanym urzędującym d. 2 (14) Listopada r. b. o godzinie 10 rannej.

Lublin d. 26 Wrześ. (8 Paźdz.) 1873 r.

Barchwic.

Wywieszono na tablicy sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 27 Września (9 Października) 1873 r.

Barchwic.

Dnia 2 (14) Listopada r. b. odbyto pierwszą publikację warunków licytacyjnych i wyrokiem z tejżo daty termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony na dzień 8 (20) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana w którym przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie odbędzie się druga publikacja wraz z przygotowawczem przysądzeniem, poczynając licytację od sumy rs. 2782 kop. 50 jako szacunku relacją biegłego wynalezionego, a gdyby tej nikt niepostąpił od $^2/_3$ części tegoż czyli od rs. 1855 którą popierający sprzedaż zaofiaruje vadium wynosi rs. 300 w końcu się nadmienia że stosownie do odezwy Prezesa Towarzystwa Rolniczego Hrubieszowskiego z d. 6 (18) Października r. b. Nr. 313 kuratorowi spadku komunikowanej, czynsz z gruntów dworskich sprzedawanej kolonji dotąd z morgi w ilości kop. 40 płatny podniesiony został do kop. 70 z każdej morgi.

Lublin d. 2 (14) Listopada 1873 r.

Jan Wyszyński Patron.

N. D. 6893. Zawiadamia strony interesowane iż w drodze egekucji sądowej zajęte dwieście beczek cementu portlandzkiego marki „Johnson" w dniu 13 (25) Listopada r. b. o god. 11 z rana na dziedzińcu w posesji Nr 2929/30 przy ulicy Solec położonej w Warszawie częściowo partjami lub ogółem stosownie do życzenia konkurentów sprzedanym będzie.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany będzie złożyć vadium w stosunku 75 kop. od beczki które to vadium nieutrzymującemu się natychmiast zwróconem będzie.

A. Markowski Komornik p. Sąd. Apel.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 6830. Podpisana, Szyi Bronz małżonka ogłasza i wiadomo czyni, że ponieważ z moim mężem żadnych weksli nie wystawiałam ani nie podpisywałam. przeto weksli takich gdyby się okazały, płacić nie mam obowiązku i nie będę; jak również prowadząc po ceder oddzielny za własnym konsensem, długów osobistych męża płacić nie mam obowiązku, uprzedzam zatem, że wszelkie poszukiwania na mocy weksli Szyi Bronz przezniego samego, lub też łącznie jakoby wystawionych, przedsięwzięte będą co do nie bezskutecznie i tylko daremne koszta dla poszukujących sprowadzą.

Ewa Bronz.

N. D. 6900. *Sprostowanie.*

W N-rze 238 Dziennika z dnia 8 (20) Listopada b. r., w ostatniej szpalcie w ogłoszeniu Patrona Stanisława Gepner w ostatnim dopisku w czwartym wierszu od dołu wydrukowano: „licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 13,185, jako szacunku taksą biegłych wykrytego, powinno zaś być „18,185 rs." co się niniejszym prostuje.

OGŁOSZENIA RZADOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6852. Zarząd Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego.

W uzupełnieniu ogłoszenia swego z dnia 20 Października r. b. niniejszym podaje do wiadomości publicznej

WYPIS

z ogłoszenia Ministerjum Wojny o porządku zaopatrzenia w prowiant Warszawskiego Okręgu Wojennego na perjod 1874 roku.

Ministerjum Wojny, przystępując do wydania rozporządzenia w przedmiocie poczynienia zapasów prowiantu na nadchodzący 1874 r. podaje niniejszym do wiadomości powszechnej przepisy wydane w tym celu przez Radę Wojenną:

1. Zaopatrzenie magazynów w zapasy żywności na 1874 r., będzie dokonane przez licytację.

2. Licytacje odbędą się jednorazowo, bez przetargów, i będą ostateczne; ceny, celem ich zatwierdzenia, będą dostarczone przez Radę Wojenną przed terminem licytacyjnym.

3. Licytacje odbywać się będą najprzód oddzielnie na każdy magazyn i punkt, a następnie także oddzielnie na każdą gubernię. Na licytację przyjmowane będą także całkowite żądania, to jest żądania na dostawę całkowitej ilości, albo też części, ilości przeznaczonej na gubernię żywności. Żądania takie dozwalają się: albo przez oznaczenie jednej ogółowej ceny dla wszystkich oznaczonych magazynów, albo powiatów, albo też pod tym nie zmiennym warunkiem, że nie podzielny dostawca deklarujący na każdy z wybranych przez niego magazynów lub punktów ceny oddzielne, zgodzi się na odłączenie z jego niepodzielnej dostawy takiej ilości, na jaką okażą się korzystniejsze warunki innych przedsiębiorców. Szczegółowa wzmianka w deklaracji o tym warunku niepodzielnej dostawy, nie jest wymaganą, gdyż i bez tej wzmianki niepodzielne przedsiębiorstwo jako nie zgodne z ogłoszonemi warunkami, nie ma żadnego znaczenia i poczytywane będzie za nie byłe.

Z tych powodów dla cząstkowych przedsiębierców oddaje się dostawa tej części produktów, którą oni wezmą na warunkach cen dostępniejszych, a reszta pozostaje dla całkowitych przedsiębierców, lecz zawsze z warunkiem, o ile ich ceny okażą się korzystne, i z warunkiem aby oddzielone części z jednej hurtowej dostawy, były koniecznie w stosunku całkowitego zapasu wymaganego dla jednego magazynu lub punktu, czyli najmniej 5,000 czetwierti w tych magazynach, których całkowite zaopatrzenie przewyższa tę cyfrę.

4. Osobom życzącym brać udział w licytacji na gubernie, dozwala się brać dostawę dla zaopatrzenia w żywność wojsk miejscowych, w takiej ilości, w jakiej kto będzie sobie życzyć, lecz przytem zachowany będzie porządek, że tam gdzie roczna konsumcja magazynu albo oddzielnego punktu nie przwyższa 5,000 czetwierti różnych rodzai produktów, rozdrobienie dostaw do jednego i tegoż samego magazynu lub punktu dozwolonem nie będzie; w razie zaś jeśliby roczna konsumcja przewyższała te cyfrę, to na każde 5,000 cetwierti dozwala się brać dostawę innemu przedsiębiercy, a konkurent który zadeklarował ceny na całkowitą roczną ilość, nie ma prawa pod żadnym względem uchylić się od dostawy pozostałej przez to umniejszenie ilości dostawy, jakkolwiek to umniejszenie byłoby nawet znaczne.

5. Do licytacji będą przypuszczeni wszyscy konkurenci mający do tego prawo, po złożeniu przez nich należytych dowodów oraz kaucji na sumę oznaczoną w warunkach.

6. Do licytacji mogą być przypuszczeni i bez kaucji, szlachta za odpowiedniemi świadectwami, kupcy za poręczeniami, na zasadzie 2 i 4 punktu, 668 str. I-ej księgi IV części Zbioru Postanowień Wojennych.

7. Osoby życzące brać udział w licytacji głośnej, mogą nadsyłać i podawać opieczętowane deklaracje, które pod względem formy i treści w nich zawartej, powinny być napisane zupełnie zgodnie z punktami 1909, 1910 i 1912 X tomu I części Zbioru Praw Cywilnych, oraz 702 punktu IV części I księgi Zbioru Postanowień Wojennych, przyczem powinno być wyszczególnione: a) ilość produktów branych na dostawę, b) stanowcze, ceny na każdy produkt z kulem albo workiem; c) ceny literami winny być wypisane. d) Imie, nazwisko, miejsce pobytu podającego deklarację, e) wykazanie że cena oznacza się na czetwiert albo kul, łącznie z kulem lub workiem, i f) że podejmuje się dostawy zupełnie zgodnie z warunkami na 1874 rok zatwierdzonymi; przytem powinny być dołączone, prawem wymagane kaucja na określoną ilość sumy dostawy, oraz *świadectwo na prawo handlu.*

Deklaracje opieczętowane, przyjmowane będą tylko do godziny 11 rano, w dniu oznaczonym do licytacji.

Lecz przytem, osobom które będą brać udział w głośnej licytacji osobiście lub przez pełnomocników, nie dozwala się jednoczesnego podawania opieczętowanych deklaracji na toż samo przedsiębierstwo. Również nie będą przyjmowane zobowiązania przez telegraf nadsyłane na miejsce licytacji, ani też zawiadomienia urzędów lub osób, także za pośrednictwem telegrafów, o oswobodzeniu kaucji przedsiębierców, życzących wnijść w nowe zobowiązania ze Skarbem.

Kaucje powinny być przedstawione niezmiennie na miejsce licytacji, a nie do jakiegokolwiek innego urzędu.

Deklaracje warunkowe, chociażby zawierały warunki najkorzystniejsze dla Skarbu, uznane będą za niebyłe.

Deklaracje zawierające zobowiązania na dostawę na całą gubernię albo na kilka magazynów, powiatów lub punktów, z wykazaniem w nich cen dwojakiego rodzaju, to jest; jednej ogólnej na niepodzielną dostawę całkowitej ilości prowiantu, i oddzielnych cen na każdy magazyn, powiat lub punkt, nie będą uważane za warunkowe, jeśli dołączone do nich kaucje będą odpowiadać jednej piątej części ($^1/_5$) wartości produktu, biorąc za podstawę do obrachunku najwyższe ceny w deklaracji zadeklarowane.

Licytacja zacznie się nie później jak o godzinie 11 z rana.

8. Ceny powinny być oznaczone tak przez licytantów głośnych jako też przez podających deklaracje opieczętowane nie inaczej jak tylko za produkt łącznie z kulem lub workiem.

9. Ceny na kule i worki będą dostarczone przed terminem licytacji.

Interesanci mogą otrzymać do nasypki produktów kule i worki skarbowe, z magazynów w których takowe się znajdują, z dopłatą w takim razie do ceny czystego produktu połowy wartości kula lub worka, oznaczonej w kontrakcie.

Ten sam sposób wynagrodzeń zachowany będzie w tych razach, gdy dostawca odstawiając produkt w swoim kulu lub worku, bez różnicy czy do magazynu czy też dla wojsk nie zażąda za tokowy wynagrodzenia, lecz otrzyma takowy na powrót do nowej nasypki.

10. Uprzedza się przedsiębiorców że ceny za kule i worki jeśli zechcą takowe zadzierżawić, będą wprowadzone do kontraktu, dla odjęcia ich od cen zadeklarowanych na produkta łącznie z kulami i workami, jeśli dostawa będzie się uskuteczniać bez kulów i worków, albo w skarbowych kulach i workach stosownie do 9 punktu niniejszego ogłoszenia.

11. Też ceny za kule i worki zostaną włączone do kontraktu, także w takim razie, jeżeli dostawa zostanie przysądzoną osobie, która podała opieczętowaną deklarację, w której to deklaracji chociaż i były oznaczone osobne ceny na kule lub worki.

12. Ceny naznaczone przez Radę wojenną, wyznaczają się dla każdego magazynu i każdego punktu (miejscowości) oddzielnie.

Ceny Rady Wojennej mają służyć za podstawę dla przysądzenia licytacji, a po cenach wyższych, licytacja nie będzie zatwierdzoną.

Koperta w której ceny te zawierać się będą, ma być rozpieczętowaną na Ogólnem Zebraniu licytacyjnem, i to nie wcześniej jak po zupełnem ukończeniu licytowania, w czasie którego każdy na nowo objawiający chęć podjęcia się dostawy, powinien być przypuszczony do licytacji, skoro przedstawi dowody na prawo handlu i kaucję.

13. Po ukończeniu licytacji, skoro będzie rozpieczętowana koperta z cenami, od nikogo, nie będą już przyjęte żadne ustępstwa ani też propozycje i licytacja poczytywać się ma jako ukończona.

Licytantom zaś, będzie tylko zakomunikowano, lecz nie później jak następnego dnia po licytacji, czy dostawa została im przysądzoną lub nie. W obydwóch wypadkach osoby kierujące licytacją zachowują w tajemnicy ceny i po rozpieczętowaniu koperty.

14. Jeżeli zadeklarowane ceny na produkta łącznie z kulami lub workami okażą się niższe od zatwierdzonych przez Radę Wojenną, albo takież same, w takim razie dostawa przysądza się ostatecznie przedsiębiercy, jeśli zaś ostatecznie zadeklarowane ceny okażą się wyższe od naznaczonych przez Radę Wojenną, to konkurentom oznajmia się że licytacja spełzła, i zwracają się im złożone przez nich kaucje. W razie zatwierdzenia licytacji, kontrakty z obecnemi przedsiębiercami powinny być zawarte bezzwłocznie i niezmiennie w terminie 14-o dniowym, stosownie do punktu 736 rozdziału 2, części IV, księgi I-ej, Zbioru Postanowień Wojennych, licząc od daty oznajmienia im o przysądzeniu dostawy. Z przedsiębiercami nieobecnemi, zaś kontrakty powinny być zawarte także w ciągu tegoż terminu z dodaniem jednak do tego potrzebnego czasu, na przesłanie im pocztą deklaracji oraz na otrzymanie od nich z powrotem zobowiązań, na co dolicza się najwyżej dni siedm.

Przedsiębiorcy którzy nie zawrą kontraktów w wyżej oznaczonym terminie podlegają ściągnięciu od nich całkowitych kosztów wypływających z niewykonania zobowiązań, w stosunku przedstawionych przez nich kaucji na zabezpieczenie wykonania dostawy.

15. Chociaż ceny Rady Wojennej będą naznaczone dla każdego magazynu i oddzielnego punktu (miejscowości) oddzielne, to jednak zatwierdzenie licytacji dozwala się i w następnych wypadkach:

a) Gdy ceny ostatnio zdeklarowane na niektóre magazyny lub punkty będą wyższe od oznaczonych przez Radę Wojenną, lecz suma dostawy w ogóle wzięta na całą gubernię okaże się niższą albo też równą cenom naznaczonym przez Radę Wojenną.

b) Jeśliby rezultat licytacji w przecięciu na całą gubernię nie był zadawalniający i licytacja nie mogła by być zatwierdzoną w ogóle, to dostawa będzie zatwierdzona częściowo na każdy produkt jeśli w ogóle wzięta wartość tegoż produktu dla wszystkich magazynów punktów (miejscowości) gubernji, będzie niższą lub równą ogółowej wartości tychże produktów cenom Rady Wojennej.

c) Jeśliby wartość każdego produktu oddzielnie wzięta okazała się droższą od cen Rady Wojennej, to dostawa zatwierdza się od tych magazynów i punktów, do których zadeklarowane ceny okażą się niższe od cen Rady Wojennej, lub też równe takowym, bez względu na to, czy to będzie dostawa mąki lub kaszy, albo jednego jakiegokolwiek bądź produktu; lecz ogólnie wzięta cena na różne produkta do kilku tylko magazynów lub punktów nie będzie przyjęta.

d) W razie zadeklarowania przez jedną osobę różnych cen na dostawę produktów do jednego i tegoż samego magazynu lub punktu, z rozdziałem przyjętej operacji na części, porównanie cen dokonywać się będzie na każdą część osobno i zatwierdzi się dostawa tylko tej części, na którą zadeklarowane ceny okażą się korzystniejszemi, lecz niedopuszcza się przytem pod żadnym pozorem na odmowę ze strony konkurenta wykonania zobowiązania tej części operacji, na którą zadeklarował ceny.

d) Na wypadek, jeśli w dwóch lub kilku zapieczętowanych deklaracjach, będą zadeklarowane dla jednego albo kilku magazynów lub punktów (miejscowości) jednakowe ceny, to dostawa zostanie przyznaną któremu kolwiek konkurentowi, stosownie do uznania Zebrania kierującego licytacją.

16. Co się tyczy wyznaczenia udziału drobnym przemysłowcom, przy wszystkich pozostałych dostawach na gubernie, to w tym względzie będzie zachowany następujący porządek. Jeżeli cała gubernja będzie rozebrana cząstkowo, na magazyny lub punkty (miejscowości) przez osobnych przedsiębierców, i zadeklarowane ceny produktów, dostawy razem wzięte, okażą się tańsze, albo też równe wartości tychże produktów w stosunku do cen hurtowych, w takim razie będzie się zatwierdzać rozdrobiona dostawa na magazyny i punkty.

W takiż sam sposób dostawa oddawać się będzie drobnym przemysłowcom, i w takim razie, jeśli dostawa rozebrana będzie cząstkowo na magazyny i punkty lecz w ilości nie mniejszej jak $^3/_4$ całkowitej ilości zapasów, (mąki i kasz w połączeniu) naznaczonej do dostawy na każdą gubernię. Gdy znów przy cząstkowej konkurencji rozebrano będzie przez drobnych przemysłowców mniej jak $^3/_4$ oznaczonej ilości, to dostawa będzie udzielona hurtowemu przedsiębiorcy na całą gubernię, o ile takowa odpowie wymaganym warunkom, bez względu na dogodniejsze warunki cząstkowych cen.

W tym razie, należy rozumieć, w sprzeczności przeciw punktu 8 niniejszego ogłoszenia, takiego hurtowego dostawcę, który zadeklaruje jedną ogółową cenę na całą gubernię.

Przy zatwierdzeniu dostawy na zasadzie niniejszego punktu dla drobnych przemysłowców jeśli takowi zdeklarują się wziąść nie całą ilość wymaganą dla całej gubernji lecz najmniej $^1/_4$ tej ilości, to pozostała część nie wziętej dostawy, nie obowiązuje już hurtowego dostawcę, który zadeklarował ogółową cenę na całą gubernię.

17. Kaucje na zadatki we wszelkich operacjach prowiantowych nie będą przyjmowane inne jak tylko w gotowiźnie. W wyrażeniu tem należy rozumieć w ogóle papiery wartościowe dozwolone prawem do przyjmowania na kaucje po części Wojennej, jako to: Bilety Banku Państwa, i Komisji Państwa do umorzania długu krajowego, bilety 1 i 2-ej wewnętrznej pożyczki premjowej, renta, świadectwa wykupne, jako też akcje, bilety udziałowe bezimienne bilety stowarzyszonych banków miejskich i t. p.

Z liczby złożonych na te kaucje papierów, akcje, bilety udziałowe, bilety prywatnych kompanji i t. p. przyjmowane będą po cenach naznaczonych przez Ministerstwo Skarbu na każde półrocze, i ogłaszanych przez Departament niestałych dochodow w pismach, dla przyjmowania ich na kaucje przy rozkładzie akcyznego podatku od wódek; też akcje, obligacje i bilety udziałowe, dla których Minister Skarbu na ten cel nie oznaczył cen, wcale nie będą przyjmowane na kaucje przy przedsiębiorstwach i dostawach.

Pod imieniem kaucji pieniężnych należy także rozumieć bezimienne bilety Banków miejskich, które przyjmują się na kaucje stosownie do punktu 31 przepisów o tychże bankach w nominalnej sumie na równi z brzęczącą monetą, ale tylko przy dostawach do tych gubernji, gdzie znajdują się Banki które te bilety wydały.

18. Dla zabezpieczenia wykonania zobowiązania podjętego przedsiebiorstwa lub dostawy dla władzy Wojennej, grunta które po podziale dla włościan, pozostały w posiadaniu i rozporządzeniu właścicieli, i takowe nie należą do osiedlonych ziemian, przyjmują się na kaucje po takich cenach, po jakich je przyjmuje Ministerjum Skarbu przy rozkładzie podatku akcyznego od wódki. Wykazy cen takowych, można przejrzeć w Zarządzie Intendentury Głównym i Okręgowym, a także na miejscach licytacji.

19. Na Warszawski Okręg Wojenny, każdy wierzyciel Kasy, otrzymujący pieniądze z Kass Okręgu, (oprócz Kasy Brześć-Litewskiego Rozchodowego Oddziału) obowiązany jest przedstawić arkusz papieru stemplowego ceny $^1/_{20}$ % od wypłacanej mu sumy przez Kasę.

Warszawa d. 31 Października 1873 r.

Intendent Okręgu
Jenerał-Lejtenant, Chomentowski.
Naczelnik Wydziału
Pułkownik, Wejntraube.

N. D. 6907. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Abrachama Mendla Rajchert Chaima Mendla Warmbrum i Abrachama Berka Kozmińskiego kupców w m. Kole powiecie Kolskim guberuji Kaliskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kirszrot Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 663/4/5 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu dwóch sum: rs. 12,750 dla Abrachama Mendla Rajchert i Chaima Warmbrum z procentem 5% od rs. 6,375 od d. 12 (24) Czerwca 1871 r., a od rs. 6,375 od d. 12 (24) Czerwca 1872 r., tudzież rs 1,500 dla Chaima Mendla Warmbrum i Abrachama Berka Kozmińskiego z procentem 5% od d. 1 (13) Grudnia 1868 r. liczącym się i kosztów od Konstantego Derseville właściciela dóbr ziemskich Sokołów w powiecie Kolskim gubernji Kaliskiej położonych, zaś w dobrach Chełmno w tymże powiecie leżących, zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Aleksandra Gawryłów Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1872 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Sokołowo, do których wedle wykazu hypotecznego Dezerta Sokołówka należy, wraz z przyległościami w powiecie Kolskim gubernji Kaliskiej w gminie Lubotyń parafji Wielka Wrząca, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Brześciu położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Konstantego Derseville należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu Juljana Kerner stosownie do kontraktu urzędowego przed Rejentem Stanisławem Zawadzkim w d. 12 (24) Maja 1869 r. zawartego, na lat 12 kończące się z d. 12 (24) Czerwca 1871 r. za cenę roczną rs. 2,000 zostające. poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążone.

Już po dopełnionem zajęciu Abraham Mendel Rejchert i Chaim Mendel Warmbrum wierzytelność swą rs. 12,750, aktem urzędowym przed Rejentem Józefem Majewskim na d. 7 (19) Sierpnia 1872 r. zeznanym, scedowali Janowi Witwickiemu, obecnie zatem subhastacja popierać się będzie tylko na żądanie Chaima Mendla Warmbrum i Abrachama Berka Koźmińskiego w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem i kosztami jak wyżej wyrażono.

Zajęte dobra obejmują przybliżonej rozległości gruntu około włók 24 niczyją obcą własnością nieprzedzielonych, oprócz gruntu posiadanego przez 9 uwłaszczonych włościan służebności którym na dominium przysługujące wykaz hypoteczny i znajdująca się przy tymże tabela likwidacyjna wskazuje.

Na gruncie zajętych dóbr stoją następujące zabudowania:

1. Dom mieszkalny czyli dwór z przystawkami przy obu szczytach z bali na podmuro

waniu z kamienia polnego i cegły palonej, wewnątrz i zewnątrz tynkowany z antresolą i mieszkaniem poddasznem, blachą kryty o 1 kominie murowanym.

Za dworem jest sadzawka niezarybiona, ogród warzywny i owocowy, sztachetami i parkanem ogrodzony, w którym jest około 180 drzew owocowych.

2. Kloaka drewniana pod półdachem deskami krytym.

3. Drwalnik z cegły w ryglówkę, dachówką kryty.

4. Chlewik drewniany.

5. Kurnik drewniany z bali pod półdachem deskami krytym.

6. Sklep z kamienia polnego na wapno gontami kryty.

7. Budynek mieszczący w sobie owczarnię stajnie i spichrz murowany, z jednej strony z trzciną i brzegami karpiówką a z drugiej strony słomą i brzegami gontem kryty.

8. Stodoła z cegły palonej murowana słomą i gontem kryta o 6 klepiskach; przed nią jest maneż do sieczkarni mający stanowić własność dzierżawcy.

9. Stodoła drewniana na podmurowaniu z cegły palonej słomą a brzegami gontem kryta o dwóch klepiskach.

10. Zabudowanie z cegły palonej, porządkownią zwane, z jedną ścianą drewnianą, a czwartą do stodoły przystawiony, dachówką karpiówką kryte.

11. Obora murowana z cegły palonej, tynkowana, słomą a przy okapach dachówką kryta.

Podwórze obszerne przy zabudowaniach wybrukowane.

12. Studnia kamieniem polnym i balami cembrowana z żurawiem i kubłem i dzwonek metalowy na słupie drewnianym.

13. Dom czworak zwany „stary dwór“ w węgieł z drzewa na przycieśiach postawiony, słomą kryty, o 1 kominie murowanym.

14. Chlewy drewniane w półdach tranicami kryty.

15. Czworak z gliny i kamienia polnego, słomą kryty, o jednym kominie murowanym.

16. Komórki albo chlewki drewniane, słomą kryte, w $^2/_3$ częściach do uwłaszczonych włościan należące.

17. Dom masiv murowany z cegły na wapno o 1 kominie murowanym.

18. Dom murowany.

19. Zabudowanie z drzewa w węgieł na podmurowaniu z kamienia polnego, gontem pokryty, mieszczący chlewki.

20. Karczma z cegły na wapno masiv murowana słomą a przy okapie gontem kryta o parterze i facjatkach z jednym kominem murowanym.

21. Zajazd z cegły na wapno murowany, tynkowany i stajnia słomą kryty o jednym kominie murowanym.

22. Chlewy drewniane w półdach gontem pokryty.

23. Studnia z żórawiem.

24. Budynek z cegły na wapno masiv murowany, dachówką karpiówką kryty, w którym są 2 stancje mieszkalne i kuźnia o jednym kominie murowanym.

Dawniej egzystowała na gruncie cegielnia po której pozostał obecnie tylko piec zrujnowany. Wysiew roczny jest następujący: pszenicy korcy 80, żyta korcy 140, owsa 150, grochu 25, wyki 26, rzepaku 7, kartofli 100.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Kirszrot Patrona, w Warszawie pod Nr. 653/4/5 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Juljanowi Otockiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Brześciu w temże mieście urzędującemu na ręce Feliksa Ferdynanda Zdziennickiego Podpisarza tegoż Sądu d. 5 (17) Sierpnia 1872 r.

2. W. Janowi Smotryckiemu Wójtowi gminy Lubotyń we wsi Lubotyń powiecie Kolskim urzędującemu na ręce Władysława Gromskiego Pisarza tejże gminy d. 9 (21) Sierpnia 1872 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie dnia 15 (27) Sierpnia 1872 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 16 (28) Października 1872 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Kirszrot Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, tamże zamieszkanie wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Sierp. (10 Wrześ.) 1872 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Sierp. (10 Wrześ.) 1872 r.

R. Linowski.

Po odbyciu w d. 16 (28) Października, 31 Października (11 Listopada) i 13 (25) Listopada 1872 r. trzech publikacji, zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Sokołowo na d. 8 (20) Grudnia 1872 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Popierający sprzedaż postąpili w warunkach za dobra Sokołowo sumę rs. 3000, i od tej sumy rozpocznie się licytcja w terminie przygotowawczego przysądzenia, w terminie zaś ostatecznego przysądzenia, licytacja zacznie się od tejże sumy lub od $^2/_3$ części szacunku taxą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 14 (26) Listopada 1872 r.

R. Linowski.

W terminie powyższym dobra Sokołowo przysądzone zostały przygotowawczo Józefowi Kirszrotowi Adwokatowi za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem w tymże dniu 8 (20) Grudnia r. b. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonych dóbr na dzień 5 (17) Lutego 1873 r. godzinę 10 zrana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego. W terminie tym licytacja zacznie się od sumy rs 3,000 lub od $^2/_3$ części szacunku taxą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1872 r.

R. Linowski.

Termin powyższy do skutku niedoszedł z powodu zaszłych sporów, po oddaleniu których wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 15 (27) Marca 1873 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem illacyjnym w d. 13 (25) Kwietnia 1873 r. zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Sokołowa na d. 7 (19) Maja 1873 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego.

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1873 r.

R. Linowski.

Po dobyciu w terminie powyższym ostatecznego przysądzenia, z przyczyny niedopełnienia warunków sprzedaży dóbr Sokołowa przez plusticytanta Józefa Kirszrota Adwokata jak o tem przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, z d. 27 Października (8 Listopada) 1873 r. wydane, na żądanie Elżbiety z Urbanowskich po Andrzeju Kiedorwskim pozostałej wdowy w Warszawie zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania relicytacyjnego u Romana Strasburgier Patrona w Warszawie pod Nr. 609 zamieszkałego obrane mającej, przedsięwziętą zostaje relicytacja dóbr Sokołowa z położenia i rozległości wyż powołanych a to na koszt i ryzyko pleslicytanta, w tym też celu termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych wedle Art. 739 K. P. S. na d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1873 r. oznacza się, i takowy o godzinie 10 z rana odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr 549 urzędującego.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1873 r.

Roman Strasburger, Patron.

N. D. 6891. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni; iż na żądanie Ludwika Jurkiewicza obywatela w mieście Warszawie pod Nr. 424 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego w mieście Siedlcach u Jerzego Hipolita 2-ch imion Stokowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 300 z procentem 5% od 1 Stycznia 1873 r. i kosztami od Antoniego Orłowskiego w folwarku Hołowczyce jurisdykcji Sądu Łosickiego, Wojciecha Kałaska, Ignacego Talar, Jana Mikulskiego, Wojciecha Nowickiego, Jana Wielgorz, Józefa Domaryckiego, Stanisława Domareckiego, Józefa Siarkiewicza, Szczepana Saganek, Franciszka Mikulskiego, Benedykta Mikulskiego, Kazimierza Pałyska, Jana Puchłowskiego, Franciszka Łączyńskiego, Rocha Mikulskiego, Jakóba Mikulskiego, Franciszka Kotlarskiego, Józefa Pałyska, Franciszka Żołądek, we wsi Zawady, oraz Herszka Kiferbauma w osadzie Parysów powieciecie Garwolińskim zamieszkałych, współwłaścicieli dóbr Zawady protokółem Ignacego Rabek Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w dniach 23 i 24 Lipca (4 i 5 Sierpnia) 1873 r. sporządzonym w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaatesztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Zawady, składające się z folwarku Zawady, z osady Słabiny nowoerygowej, i z wsi Zawady przez włościan uwłaszczonych osiadłej, całkowite dobra stanowią jednołączne gospodarstwo w gminie Gorzno powiecie Garwolińskim jurisdykcji Sądu Pokoju w Garwolinie gubernji Siedleckiej położone, własne wyżej z imion i nazwisk wymienionych, w posiadaniu tychże oraz dzierżawcy Baltazara Pietrzykowskiego zostające mają (po odtrąceniu w jednym pasie dla włościan mor. 198 pr. 50 i 28 mor. lasu) ogólnej przybliżonej powierzchni dworskiej włók 25 mor. 2 miary nowopolskiej warszawskiej.

W szczególności powierzchnia zajętych dóbr rozdziela się: a) w placach pod zabudowaniami mórg 5. b) w dziedzińcach przed dworem i zabudowaniami gospodarskiemi, w wygonach, wypustach, drogach drzewami osadzonych i granicach mor. 20. c) w ogrodzie fruktowym przy dworze w Zawadach mor. 3. d) w ogrodach warzywnych wedle dworu mor. 10. e) w sadzawkach pięciu; karpiami zorybionych niektórych ze śluzami i trzech osuszonych mor. 4. f) w gruntach ornych w połowie na trzy zmiany pól w połowie z urządzonym płodozmianem w $^1/_5$ części pszennej; w $^2/_5$ klasy I żytniej w $^1/_5$ klasy II żytniej i w $^1/_5$ klasy III żytniej mórg 318. g) w łąkach groudowych wydających siana mor. 50. h) w zaroślach drobnych dębowych, grabinach i innych gatunkach mor. 42. i) w lasach zarosłych dębiną, grabiną, osiną i sosniną grubości od żerdzi do krokiew ocapow na pomniejsze budowle sprzedany dwudziestu osadnikom w $^1/_4$ części wycięty i na pole klasy I żytniej wykrudowan dziś osadą Słabiny nazwany mórg 300.

Włościanom osiadłym w dobrach Zawady i uwłaszczonym, w akcie zajęcia wymienionym przyznane zostały na przestrzeni zajętej służebności i pastwiska, wrębu drzewa na opał i na naprawę zabudowań, lecz wedle umowy 7 Listopada 1868 r. zawartej przez Komisję Włościańską zatwierdzonej włościanie w zamian za serwituta otrzymali 28 mor. lasu jak wyżej.

Na dobrach zajętych znajdują się następujących zabudowania:

W folwarku Zawady.

1. Dom z drzewa w węgły z gankiem na dwóch słupach na podmurowaniu; gontami pobity przy którym z boku istnieje przystawa z drzewa w słupki pod gontem, pod domem piwnica z cegły, mieszka w nim dzierżawca Baltazar Pietrzykowski, 2. Oficynka z drzewa w węgły, z gankiem na słupach i podmurowaniu pod gontem. 3. Piwnica z kamieni wymurowana z pułapem z drzewa, pod gontem, 4. Wystawa obok domu na słłupach drewnianych pod dachem goncjanym przy której chlewek z drzewa pod gontem i słup z dzwonkiem. 5. Kłocki w słupki z drzewa pod gontem. 6. Szopka w ogrodzie fruktowym z drzewa w słupki deskami nakryta. 7. Dom ośmiorak z drzewa w węgły pod słomą w połowie wykończony. 8. Chlewek z drzewa, w węgły pod słomą. 9. Studnia drzewem ocembrowana z sochą, żurawiem, kluczyskiem kubłem i dwiema krypami. 10. Dom czeladni przy drodze z drzewa w węgły pod słomą. 11. Stajnia z drzewa pod słomą. 12. Spichlerz z drzewa pod słomą z gankiem i schodami na podmurowaniu z cegieł wysokiem, pod spodem piwnica z cegieł. 13. Szopa obszerna z drzewa pod słomą. 14. Holendernia obszerna z cegły na wapnie pod słomą z okapem z gontów. 15. Stodoła z drzewa w słupy pod słomą w której młocarnia z zastosowaną do niej sieczkarnią, z boku wystawa okrągła na słupach bez ścian pod słomą. 16. Szopa w słupy i z żerdzi pod słomą. Ogrodzenia wszelkie z żerdzi, słupków i kołów most na drodze na legarach z pokładem, drewnianym.

w osadzie Słabiny,

należące do Franciszka Łączyńskiego.

1. Dom z drzewa w węgły, 2. Stodoła z drzewa w słupy, 3. Stodoła takaż w węgły i słupy przy której obórka, 4. Chlewków dwa z dylików w słupki, 5. Studnia drzewem ocembrowana z sochą, żurawiem i kluczką. 6. Domek z drzewa w węgły w którym mieszka Franciszek Kurowski.

Należące do Szczepana Saganek.

1. Dom z drzewa w węgły, w którym mieszka Jakób Płatek, pod domem piwniczka z drzewa, 2. Chlewek z drzewa w słupki pod słomą. 3. Szopa z drzewa przy której przybudowany chlewek w słupki. 4, Studnia drzewem ocembrowana.

Należące do Jana Puchłowskiego,

1. Dom z drzewa w węgły, 2. Stodoła z drzewa w słupy, 3. Obórka z drzewa w słupki.

Należące do Franciszka Łączyńskiego.

1, Stodoła z drzewa w węgły bez drzwi.

Należące do Benedykta Mikulskiego.

1. Stodoła z drzewa w słupy.

Należące do Jana Wielgorz.

1, Dom z drzewa w węgły bez pokrycia, 2. Domek mały z drzewa w słupy i z komórką, 3. Obórka z drzewa w węgły. 4. Stodoła z drzewa w węgły.

Należące do Franciszka Żołądek.

1. Dom z drzewa w węgły; 2. Stodoła z drzewa w węgły; 3. Obórka z drzewa w węgły, przy niej dwa chlewki z drzewa w słupki; 4. Studnia drzewem ocembrowana.

Należące do Franciszka Mikulskiego.

1. Dom z drzewa w węgły, 2. Stodoła z drzewa w słupy, obok tejże sepichlerek z drzewa w węgły przybudowany, 3. Obora z drzewa w węgły, 4. Chlewek z drzewa, 5. Studnia drzewem ocembrowana.

Należące do Józefa Siarkiewicza.

1. Dom gdzie jest kuźnia, 2. Stodoła z drzewa w węgły.

Należące do Ignacego Talar.

1. Stodoła z drzewa w węgły niewykończona.

Należące do Józefa Domareckiego.

1, Dom z drzewa w węgły, 2. Chlewek przy domu z drzewo, 3. Stodoła z drzewa w węgły, 4. Obórka z drzewa w węgły, 5. Studnia drzewem ocembrowana.

Należące do Franciszka Kotlarskiego.

1. Stodoła z drzewa w węgły.

Należące do Stanisława Domareckiego.

1. Dom z drzewa w węgły niewykończony, 2. Domek mały z drzewa w węgły z przystawioną obok komorą, 3. Stodoła z drzewa w słupy. Wszystkie powyższe zabudowania oprócz domu i szopy u Szczepana Saganek, tudzież domu u Józefa Siarkiewicza pokrytych deskami, mają dachy słomiane, płoty około tych zabudowań żerdziane.

Obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje się w protokóle zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków które u Jerzego Hippolita dwóch imion Stokowskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Siedlcach przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone zostało:

1 Antoniemu Chmielak Wójtowi gminy Gorzno.

2. Feliksowi Szulgin Naczelnikowi powiatu Garwolińskiego.

3. Wiktorowi Humięckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Garwolinie d. 10 (22) Sierpnia 1873 roku.

Zajęcie powyższe wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Zawady dnia 14 (26) Sierpnia 1873 r. a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Siedlcach utrzymywanej dnia 20 Sierpnia (1 Września) t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 dnia 9 (21) Października 1873 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Jerzy Hippolit dwóch imion Stokowski Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w temże mieście ze swego urzędowania zamieszkały,

Siedlce d. 20 Sierpnia (1 Wrześ.) 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali audjencionalnej Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Siedlce d. 20 Sierpnia (1 Wrześ.) 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Po odbycia w dniach 9 (21) Października 23 Paźd. (4 Listop.) i 6 (18) Listop. 1873 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr Zawady w p-cie Garwolińskim położonych, Trybunł Cywilny w Siedlcach wyrokiem z d. 6 (18) Listopada 1873 r. termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 4 (16) Grudnia 1873 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, które odbędzie się w tym terminie na audjencji tegoż Trybunału. Licytacja zacznie się od sumy rs. 26,000. Vadium rs. 300.

Siedlce d. 6 (18) Listop. 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski.

LISTY GOŃCZE.

СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 6513. Sąd Policji Poprawczej W łu I-go w Warszawie, Wzywa wszelkie władze tak cywilne, jako też wojskowe, aby zbiegłych z miejsca zamieszkania i ukrywających się przed sprawiedliwością, Michała Chila, Kona i Szymona Chilmana Mamelioka ściśle śledziły, i w razie ujęcia ich Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu dostawić zechciały.

Rysopis Kona jest następujący: lat 27, wzrostu średniego, włosów czarnych, twarzy i nosa podłużnego, bez znaków szczególnych.

Rysopis zaś Mamelioka jest następujący: lat 28, wzrostu małego, twarzy czerwonej, włosów ryżych, nos podłużny, bez znaków szczególnych.

Warszawa d. 12 (24) Paźdz. 1873 r.

N. D. 6622. Sąd Policji Poprawczej w Płocku. Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, aby Jana Borkowskiego katolika, lat 25 liczącego, gwoździarza, z m. Rypina, ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, bacznie śledziły, i w razie ujęcia pod strażą Sądowi tutejszemu dostawiły dla postąpienia z nim podług prawa

Płock d. 16 (28) Lipca 1873 r.

N. D. 5702. Sąd Policji Poprawczej w Lublinie, wzywa wszelkie władze tak wojenne jako też i cywilne, aby szczególną uwagę zwróciły na Mateusza Wronowskiego, lat 33 liczącego, katolika, żonatego dzietnego, w osadzie Miechowie powiecie Lubartowskim z Macieja i Franciszki urodzonego, b. Wójta gminy Chudowola i ostatnio, mieszkającego we wsi Mejznerzynie gminie Chudowola, z obecnego zaś pobytu niewiadomego, w razie zatrzymania go, aby rozporządziły dostawić go do Sądu tutejszego lub najbliższego.

Lublin d. 13 (25) Września 1873 r.